

การกำกับภาพภาพยนตร์สั้น ละครมา เรื่อง Off-Key Life's ก่อนเสียงจะพาจาก
DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY FOR DRAMA SHORT FILM Off-Key Life's

พุฒิพงศ์ จันทรแสง
PHUTTIPONG JANSANG

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2566

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองศิลปนิพนธ์

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพภาพยนตร์สั้น ดราม่า เรื่อง Off-Key Life's ก่อน
เสียงจะพาจาก

Director of Photography for Drama Short Film
Off-Key Life's

นักศึกษา

พุดมิพงศ์ จันทรแสง

รหัสประจำตัว

63020324

ปริญญา

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

อ.งามนิส เขมาชฎากร

(งามนิส เขมาชฎากร)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ 30 เดือน เม.ย. พ.ศ. 2567

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา อ.งามนิส เหมชาภากร ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้คำปรึกษา แนะนำ และให้การช่วยเหลือในการทำศิลปนิพนธ์ รวมถึงสอนวิธีการทำงานที่ดีและวิธีรับมือกับปัญหา ทำให้ผู้วิจัยรู้จักพัฒนาตนเองในด้านการงานให้ดียิ่งขึ้น

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ที่ให้คำแนะนำและแนวทางในการปรับปรุงศิลปนิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ขอขอบคุณคณะอาจารย์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่สั่งสอนวิชาความรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์ต่าง ๆ และนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในการทำวิจัยนี้

ขอขอบคุณบิดามารดา นายสนั่น จันทร์แสง นางเพียววี จันทร์แสง และครอบครัวจันทร์แสงที่คอยสนับสนุน อำนวยความสะดวกเสมอมา ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จึงสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณ ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุ-ผู้ป่วย บ้านขวัญमुख เนอสซิ่งโฮม ถนน วัดศรีวารีน้อย ตำบล ศีระชะจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง สมุทรปราการ 10540 เรื่องสถานที่ เจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณครอบครัวแสนเทพ ให้ความอนุเคราะห์เรื่องสถานที่และที่พักอาศัยตลอดระยะเวลาทำงานที่ขออนุญาตเป็นอย่างสูง

พุดมิพงส์ จันทร์แสง

สารบัญ

บทคัดย่อ	หน้าที่
กิตติกรรมประกาศ	i
สารบัญ	ii
สารบัญตาราง	v
สารบัญรูปภาพ	vi
บทที่ 1	9
ที่มาและความสำคัญของโครงการ	9
วัตถุประสงค์ของโครงการ	9
ขอบเขตโครงการ	9
ลักษณะของโครงการ	9
วิธีดำเนินงาน	10
1.Pre-Production	10
2.Production	10
3.Post-Production	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	11
อาการตื่นกลัวเวที	11
ภาวะความฝัน	13
โรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง	16
ความหวัง	19
ศิลปัทธินี่จริง	22

สารบัญ

ตารางที่	หน้า
การสื่อสารผ่านภาพเพื่อให้สอดคล้องกับมุมมองของตัวละคร	23
บทที่ 3 บทภาพยนตร์	26
1.ประเด็น (Theme)	26
2.ประโยคขาย (Log line)	26
3.พล็อต (Plot)	26
4.โครงเรื่องขาย (Treatment)	26
5.บทภาพยนตร์ (Screenplay)	29
บทที่ 4 การเตรียมการถ่ายทำ (Pre-Production)	58
1.ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำ ภาพยนตร์ (Pre-production)	58
1.1 การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์	58
1.2 การหาสถานที่ถ่ายทำ	58
1.3 การขึ้น 3D และการทำ Floorplan เพื่อ Test scene	64
1.4 การเตรียมอุปกรณ์ในการถ่ายทำ	66
1.5 Shooting Breakdown	66
บทที่ 5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	70
บทที่ 6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)	75
1. การลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)	75
2. การลำดับภาพและการเล่าเรื่องแบบละเอียด (Final Cut)	75
บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	77
บรรณานุกรม	78

สารบัญ

ตารางที่	หน้า
ประวัติผู้เขียน	84

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4.1 รายการอุปกรณ์ในการถ่ายทำ	66
ตารางที่ 4.2 Breakdown Q1	67
ตารางที่ 4.3 Breakdown Q2	67
ตารางที่ 4.4 Breakdown Q3	68
ตารางที่ 4.5 Breakdown Q4	69

สารบัญรูปภาพ

รูปที่	หน้าที่
รูปภาพที่ 2.1 Last Night in Soho (2021)	23
รูปภาพที่ 2.2 ACROSS THE UNIVERSE (2007)	23
รูปภาพที่ 2.3 The Worst Person in the World (2021)	24
รูปภาพที่ 2.4 Rye Lane (2023)	24
รูปภาพที่ 2.5 House of Hummingbird (2018)	25
รูปภาพที่ 2.6 The End of the F***ing World (TV Series 2017–2019)	25
รูปภาพที่ 4.1 บ้านฝนกับแม่ ขอนแก่น	59
รูปภาพที่ 4.2 บ้านพ่อ ขอนแก่น	60
รูปภาพที่ 4.3 บ้านงานเลี้ยง ขอนแก่น	61
รูปภาพที่ 4.4 เวทีประกวด 1 แฟร์มาร์เก็ต ขอนแก่น	62
รูปภาพที่ 4.4 ร้านอาหาร ขอนแก่น	62
รูปภาพที่ 4.5 ทุ่งนา ขอนแก่น	62
รูปภาพที่ 4.6 บ้านพักผู้ป่วยกรุงเทพ	63
รูปภาพที่ 4.7 จำลอง Test Scene	64
รูปภาพที่ 5.1 เบื้องหลังการถ่ายทำ	70
รูปภาพที่ 5.2 เบื้องหลังการถ่ายทำ	71
รูปภาพที่ 5.2 เบื้องหลังการถ่ายทำ	71
รูปภาพที่ 5.3 เบื้องหลังการถ่ายทำ	71
รูปภาพที่ 5.4 เบื้องหลังการถ่ายทำ	72
รูปภาพที่ 5.5 เบื้องหลังการถ่ายทำ	72

รูปภาพที่ 5.6 เบื้องหลังการถ่ายทำ	73
รูปภาพที่ 5.7 เบื้องหลังการถ่ายทำ	73
รูปภาพที่ 5.8 เบื้องหลังการถ่ายทำ	73
รูปภาพที่ 6.1 ลำดับภาพ	75

บทที่ 1

ชื่อโครงการ การกำกับภาพภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า

เรื่อง Off-Key Life's ก่อนเสียงจะพาจาก

ชื่อ นายพุฒิพงศ์ จันทร์แสง รหัส 63020324 **อาจารย์ที่ปรึกษา** อ.งามนิส เขมาชฎากร

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้เกิดจากความสนใจในการกำกับภาพภาพยนตร์แนวดนตรีที่ทำให้รู้สึกสนุกสนาน บวกกับความดราม่าของหนังที่มีความลึกลับ จึงเกิดความสนใจในงานกำกับภาพภาพยนตร์แนวดราม่าขึ้นมา เพื่อหวังว่าจะสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจในการกำกับภาพภาพยนตร์แนวดราม่า
2. เพื่อฝึกการตีความภาพให้สอดคล้องกับมุมมองตัวละครและเนื้อเรื่อง

ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว ดราม่า ความยาวไม่เกิน 30 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพด้วย ระบบดิจิทัลในอัตราส่วน 2 : 1 ความละเอียด 2K

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว ดราม่า ที่ใช้แทนประโยคบทสนทนาของตัวละครหลักในการเล่า เรื่อง เน้นการสื่อสารผ่านภาพและองค์ประกอบในฉากที่จะมีความเหนือจริงเมื่อร้องเพลง เพื่อสะท้อนภาพในใจ ของตัวละครที่หลบหนีความจริงผ่านเสียงเพลง

วิธีดำเนินงาน

1.Pre-Production

- 1.1 ศึกษาภาวะทางจิตใจของคน และนำมาตีความภาพให้สอดคล้องกัน
- 1.2 ศึกษาเรื่องภาวะทางจิตของ ซิกมันด์ ฟรอยด์
- 1.3 หาโปรแกรมในการทดลองการถ่ายทำต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจว่ามีความเป็นไปได้
- 1.4 ออกตามหาพื้นที่ถ่ายทำ
- 1.5 ซ้อมปฏิบัติจริงก่อนถ่าย เพื่อนประเมินอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้
- 1.6 วางแผนการถ่ายทำกับผู้กำกับ

2.Production

- 2.1 เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม และเหมาะสมในแต่ละฉาก
- 2.2 นัดหมายทีมงาน
- 2.3 ถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

3. Post-Production

- 3.1 ลำดับภาพแบบหยาบ เรียงตามลำดับเหตุการณ์
- 3.2 ลำดับภาพละเอียดตามรูปแบบการนำเสนอของภาพยนตร์
- 3.3 ตรวจสอบการลำดับภาพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อสามารถตีความและมุมมองของตัวละครได้
2. ฝึกการถ่ายแนวรามา

บทที่ 2

การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

บทภาพยนตร์เรื่องนี้ เล่าถึงฝน หญิงสาวที่มีความฝันเป็นนักร้องแต่เป็นโรคตื่นกลัวเวที ต้องดูแลแม่ที่ป่วยเป็นโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรงระยะสุดท้าย จนได้เจอกับ รุ่ง หญิงสาวคิดบวกที่มาช่วยให้ฝนเข้าใจว่าแม่ก็ยังคง รักเธอ และอยากสนับสนุนความฝันของเธอ จนทำให้เธอก้าวข้ามโรคตื่นกลัวเวทีของเธอได้ และในงานประกวดครั้งใหญ่ที่เธอตั่งตารอมาโดยตลอด เธอได้รู้ข่าวการตายของแม่เธอที่จับปล้นก่อนถูกดันให้ขึ้นไปบน เวที แต่ว่าเธอเลือกที่จะร้องเพลงต่อไป เพราะอยากพิสูจน์ความรักที่มีต่อแม่ ด้วยการสานฝันของตัวเองให้ สำเร็จ

1. เพื่อให้เข้าใจมุมมองของตัวละครจึงศึกษาข้อมูลดังต่อไปนี้

- 1.อาการตื่นกลัวเวที
- 2.ภาวะความฝัน
- 3.โรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง
- 4.ความหวัง

1.1อาการตื่นกลัวเวที

โดย Joe Kowan ชายผู้มีอาการตื่นกลัวเวทีในรายการ TED เขามีอาชีพเป็นทั้งนักดนตรี และ นักออกแบบกราฟิก โดย Joe Kowan ออกมาพูดถึงอาการตื่นกลัวเวทีอย่างไร้สาเหตุ โดยอาการตื่นเวทีของเขา นั้นเริ่มส่งผลเสียกับชีวิตของเขาเมื่อเขาอายุได้ 27 ปี ซึ่งเป็นตอนที่เขาเริ่มแต่งเพลงให้ตัวเองฟัง แม้ว่าตอนนั้น จะมีแค่เพื่อนร่วมห้องอยู่ด้วย ก็ทำให้เขารู้สึกไม่สบายใจ แต่เมื่อผ่านไปได้ 2 ปี Joe Kowan เขาต้องการ แบ่งปันบทเพลงเหล่านั้นให้กับคนอื่น และเมื่อเขาอายุ 30 ปี เขาตัดสินใจไปงานประกวดร้องเพลงท้องถิ่น ถึงแม้ว่าเขาจะไม่มีวิธีรับมือเกี่ยวกับอาการตื่นเวทีนี้ก็ตาม Joe Kowan เล่าว่า เขามีอาการกระวนกระวายใจ อะดรีนาลีนพุ่งสูง อัตราการเต้นของหัวใจสูงขึ้น หายใจเร็วขึ้น มีอาการปากแห้ง นิ้วมือไม่ทำงาน ม่านตาขยาย กว้างขึ้น และจะนึกถึงแต่เรื่องแย่ ๆ ที่จะเกิดขึ้น เมื่อเริ่มร้องเพลงเสียงก็มีอาการสั่นเครือจนร้องไม่ได้ และทำให้เขาเริ่มรู้สึกอาย ซึ่งยิ่งทำให้คนดูเริ่มสังเกตเห็นอาการสั่นกลัวอะไรบางอย่างของตัวเอง แทนที่จะเป็นการร้อง เพลง แต่ Joe Kowan ยังเล่าว่าในระหว่างที่เขาตื่นกลัวเวที เขามีความรู้สึกที่เขาเคยหวังไว้ว่าจะแบ่งปันบท เพลงที่เขาแต่งให้กับคนดูได้ฟัง เขาจึงอยากหายจากอาการตื่นกลัวเวทีนี้ โดยวิธีที่

เขาทำนั่นก็คือการกลับไปเวทีประกวดนั้นทุกสัปดาห์ แต่ถึงแบบนั้นก็ได้แก้ปัญหาอาการที่เขาเป็นเลย แต่เมื่อเขาต้องรับมือกับอาการ ตื่นกลัวของเขาทุกสัปดาห์ เขาจึงแต่งเพลงเกี่ยวกับอาการตื่นกลัวเวทีที่เขาเป็นอยู่แทน กลับทำให้เขารับมือกับอาการนั้นได้ดีขึ้น เพราะมันคือการดึงคนดูให้มีโอกาสร่วมไปกับอาการตื่นกลัวที่เราทุกคนต่างต้องเผชิญ แล้ว อาการตื่นเวทีของเขาก็ค่อย ๆ หายไป ถึงแม้จะมีบางครั้งที่บางคราวที่ยังรู้สึกอาการตื่นกลัวอยู่

โดยอาการตื่นกลัวเวทีนี้ คุณหมอเอ๋ว ชัชพล จากเพจ เรื่องเล่าจากร่างกาย ยังกล่าวอีกว่า

ในตอนที่เขาจำเป็นต้องออกไปบรรยายบนเวทีต่อหน้าผู้คนจำนวนมาก เขาพบว่าในขณะที่นั่งขึ้นเวทีอยู่นั้น เขา สังเกตว่าหัวใจของเขาเต้นเร็วขึ้น การหายใจตื่นและถี่ขึ้น แม้ว่าเขาจะไม่ได้รู้สึกกลัวและขึ้นบรรยายบนเวทีแบบ นี้เป็นร้อยครั้งแล้วแต่ก็ยังมีอาการนี้อยู่ คุณหมอเอ๋ว ชัชพล จึงเล่าว่า การกลัวที่เกิดจากการพูดต่อหน้าคนอื่นถือ ได้ว่าเป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่ง มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ซับซ้อน มนุษย์มีสัญชาตญาณที่จะนับลำดับและไต่ลำดับในสังคมเหมือนลิงอื่น ๆ มนุษย์จึงมีสัญชาตญาณที่จะตัดสินคนอื่น ประเมินตัวเอง และกลัวคนอื่น ประเมินตัวเองเกือบตลอดเวลา เมื่อความกลัวการพูดต่อหน้าคนอื่น (ระแวงว่าคนจำนวนมากจะตัดสินเราอย่างไร) เป็นความกลัวที่มีรากมาจากสัญชาตญาณของมนุษย์ ร่างกายจึงตอบสนองต่อความกลัวชนิดนี้โดยอัตโนมัติ เช่น อาการใจสั่น มือสั่น ปากสั่น เป็นต้น ดังนั้นเมื่อเราพยายามปลดปล่อยตัวเองหรือคนอื่น ให้สงบหรือใจเย็นจึง เป็นไปได้ยาก เพราะสิ่งที่กระตุ้นความรู้สึก เช่น การขึ้นพูดบนเวทีที่ยังอยู่ แต่ถ้าหากว่าเราเข้าใจกลไกการทำงานของร่างกาย เราจะมีทางเลือกที่ดีกว่านั้น คือ สมองเรารู้ว่าร่างกายของเรานั้นกำลังสั่น สมองส่วนอารมณ์จึง สร้างอารมณ์กลัวขึ้นมา แต่เราสามารถหลอกร่างกายโดยการบอกกับตัวเองว่า เราไม่ได้กลัว แต่เรากำลังตื่นเต้น แทน วิธีนี้จะช่วยเราเปลี่ยนอารมณ์กลัวไปเป็นอารมณ์ตื่นเต้นแทน ซึ่งช่วยรับมือกับอาการตื่นกลัวเวทีได้ดีกว่า การบอกให้ตัวเองใจเย็น ๆ

1.2 ระดับของการตื่นเวที 3 ระดับ (ลักษณะ สตะเวทิน 2536)

1. Audience Tension ระดับนี้มีความรู้สึกเครียดและตื่นกลัวเพียงเล็กน้อย อาการเหล่านี้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการพูด ผู้พูดสามารถควบคุมตนเองได้เมื่อพูดไปในระยะหนึ่ง จึงไม่ต้องวิตกกังวล เป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบของผู้พูด ทำให้ตื่นตัวและพูดต่อไปได้อย่างกระฉับกระฉ่าง

2. Audience Fear ระดับนี้ผู้พูดจะมีอาการหวาดกลัวตลอดเวลาที่พูด นับเป็นอุปสรรคต่อการพูด ผู้พูดอาจจะกลัวผู้ฟังหรือศักดิ์ศรีของผู้ฟัง กลัวสถานการณ์รอบ ๆ การจะขจัดอาการดังกล่าวออกไปผู้พูดต้องเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อผู้ฟัง อย่างคิดว่าผู้ฟังคอยจับผิด และต้องสร้างความเชื่อมั่นให้ตนเองด้วย

3. Audience Panic เป็นการตื่นเวทีที่แสดงออกถึงความหวาดกลัวจนไม่สามารถควบคุมได้ มีอาการ รุนแรงมากจนไม่อาจจะควบคุมอาการตื่นเต้นของตนเองได้ จนถึงขั้นเป็นลม พูดไม่ออก คลื่นไส้ พูดไม่จบ ควบคุมระบบการขับถ่ายไม่ได้ เป็นต้น สาเหตุของการตื่นเวที มาจากการขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดประสบการณ์ในการพูด มีทัศนคติที่ผิด และขาดการเตรียมตัวที่ดี

2.ภาวะความฝัน

โดยปกติแล้วถ้ามนุษย์เรานอนหลับพักผ่อนระหว่าง 7-8 ชั่วโมง โดยเฉลี่ยมนุษย์เราจะฝันอยู่ที่ 2 ชั่วโมง และถ้ามีอายุไปจนถึง 80 ปี มนุษย์เราจะใช้เวลาฝันอยู่ที่ 60,000 ชั่วโมง หรือ 10 ปี เหตุผลที่มนุษย์เรา ฝันนั้น ในสมัยก่อนนั้นนักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าที่มนุษย์เราฝันนั้นเกิดจากสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตที่เราทำไม่สำเร็จ เราจึง นำความผิดพลาดเหล่านั้นมาฝันเพื่อจะนำมาคลี่คลายในความฝันของเราแม้จะไม่เกิดขึ้นจริง แต่ด้วยเทคโนโลยี สมัยใหม่เราได้ใช้เครื่องตรวจการทำงานของสมอง โดยที่เราหลับฝันจะมีสมองอยู่สองส่วนที่ทำงานมากกว่าส่วน อื่นนั่นก็คือ Hippocampus โดยทำหน้าที่เปลี่ยนความทรงจำระยะสั้น เป็นความทรงจำระยะยาว และ Amygdala โดยทำหน้าที่เกี่ยวกับอารมณ์ เช่น เสียใจ โกรธ ความสุข ความกลัว เป็นต้น ซึ่งโดยปกติเวลาที่เรา ตื่นนั้นเราต้องใช้สมองอยู่ตลอดเวลา ทำให้สมองนั้นไม่สามารถจำเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตได้ ความฝันจึงเป็นหนึ่งในกระบวนการที่ช่วยให้สมองคัดกรองเรื่องราวที่ผ่านเข้ามา เหลือแต่ความทรงจำที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนิน ชีวิตของมนุษย์จริง ๆ เท่านั้น และในส่วนต่อไปของความฝันคือการทบทวนแก้ปัญหา เนื่องจากเวลาเราฝันนั้น มนุษย์เราสามารถจินตนาการได้อย่างเต็มที่และมีความคิดนอกกรอบ ซึ่งนั่นรวมไปถึงฝันร้าย โดยสมองจะ สร้างเหตุการณ์จำลองภัยอันตรายขึ้นมาในระหว่างที่เราฝัน เพื่อให้ลองแก้ไขและเอาตัวรอดได้ในชีวิตจริง โดย ปัญหาส่วนหนึ่งของฝันร้ายนั้นเกิดจากการที่เราเจอปัญหาในชีวิตแต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ เมื่อปัญหาที่ แก้ไขไม่ได้มีจำนวนมากขึ้นมนุษย์นั้น

ก็จะมีอาการฝันร้ายมากขึ้นด้วย หนึ่งในวิธีแก้ไขปัญหานั้นก็คือแก้ ปมต่าง ๆ ก่อนที่เราจะนอน
นั่นเอง

2.1 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เพิ่มเติม โดย ซิกมันด์ ฟรอยด์

แบ่งจิตออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. **จิตสำนึกหรือจิตรู้สำนึก** หมายถึง ภาวะจิตที่รู้ตัวอยู่ได้แก่ การแสดงพฤติกรรมเพื่อให้
สอดคล้องกับ หลักแห่งความเป็นจริง

2. **จิตกึ่งสำนึก** หมายถึง ภาวะจิตที่ระลึกถึงได้ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ ได้กล่าวถึง
จิตกึ่งสำนึกว่า ส่วนของจิตใจ ที่มีได้แสดงออกเป็นพฤติกรรมในขณะนั้น แต่เป็นส่วนที่รู้ตัว สามารถดึง
ออกมาใช้ เมื่อไหร่ก็ได้

3. **จิตไร้สำนึกหรือจิตใต้สำนึก** หมายถึง ภาวะจิตที่ไม่อยู่ในภาวะที่รู้ตัวระลึกถึงไม่ได้ รอง
ศาสตราจารย์ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ กล่าวว่า จิตไร้สำนึกเป็นสิ่งที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจ โดยเก็บกดเอาไว้
อาจเป็น การถูกบังคับ หรือไม่สามารถแสดงอาการโต้ตอบได้ในขณะนั้น โดยเจ้าตัวลี้มไปชั่วขณะจะแสดง
ออกมาใน ลักษณะการพลั้งเผลอ เช่น เผลอร้องเพลงขณะทำอาหาร เป็นต้น คณะจารย์ภาควิชาจิตวิทยา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ส่วนที่เป็นจิตใต้สำนึก
และสิ่งที่คนเรามักเก็บกดลงไปในนั้นก็คือ ความต้องการก้าวร้าวกับความต้องการทางเพศ ซึ่งจะมีแรงผลักดัน

นอกจากนี้ ซิกมันด์ ฟรอยด์ ยังได้ศึกษาถึงโครงสร้างทางจิตพบว่าโครงสร้างทางจิต ประกอบด้วย

อิด (Id) หมายถึง ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็นสิ่งที่ยังไม่ได้ขัดเกลา ซึ่งทำให้มนุษย์ทำทุก
อย่าง เพื่อความพึงพอใจของตนเอง เปรียบเหมือนสันดานดิบของมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น

สัญชาติญาณแห่งการมีชีวิต เช่น ต้องการอาหาร ความต้องการทางเพศ ความต้องการหลีกเลี่ยง
จาก อันตราย

สัญชาติญาณแห่งความตาย เช่น ความก้าวร้าวหรือการทำอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น บุคคลจะแสดง พฤติกรรมตามความพอใจของตนเองเป็นหลัก ไม่คำนึงถึงค่านิยมของสังคม บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบนี้จึงมัก ถูกมองว่ามีบุคลิกภาพที่ไม่ดี หรือ ไม่เหมาะสม

อีโก้ (Ego) หมายถึง ส่วนที่คุมพฤติกรรมที่เกิดจากความต้องการของ Id โดยอาศัยกฎเกณฑ์ทางสังคม และหลักแห่งความจริง มาช่วยในการตัดสินใจ เพื่อไม่ให้แสดงออกตามความพอใจของตนแต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องคิดและแสดงออกอย่างมีเหตุผลด้วย จึงเป็นบุคลิกที่ได้รับการยอมรับมากในสังคม โดยซิกมันด์ ฟรอยด์ กล่าวว่า ผู้ที่ปรับตัวให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุขได้ เพราะมีโครงสร้างส่วนนี้แข็งแรง

ซูเปอร์อีโก้ (Superego) หมายถึง จิตส่วนที่ได้รับการพัฒนาจากประสบการณ์ การอบรมสั่งสอน โดยอาศัยหลักของศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และค่านิยมในสังคม ซึ่งจะเป็นตัวบังคับและควบคุมความคิดให้แสดงออกในลักษณะที่เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม โดยจะแสดงพฤติกรรมตามขอบเขตที่สังคมวางเอาไว้ แต่บางครั้งอาจไม่เหมาะสม เช่น เมื่อถูกยุงกัด ก็ไม่ยอมตบยุง เพราะกลัวบาป หรือสงสารคนขอทานให้ เงินเขาไปจนหมด แต่ในเวลาเดียวกัน ตัวเองกลับไม่มีเงินซื้อข้าวกิน เป็นต้น

ซิกมันด์ ฟรอยด์ มีความเชื่อว่า บุคลิกภาพของผู้ใหญ่ที่แตกต่างกันเนื่องมาจากประสบการณ์ของแต่ละคนในวัยเด็ก และขึ้นอยู่กับว่าเด็กแต่ละคนแก้ปัญหาของความขัดแย้งของแต่ละวัยอย่างไร โดยแบ่งจิตของมนุษย์ ออกเป็น 3 ระดับ คือ จิตสำนึก จิตก่อนสำนึก และจิตไร้สำนึก นอกจากนี้ซิกมันด์ ฟรอยด์ ยังได้กล่าวว่ามนุษย์ มีสัญชาติญาณติดตัวมาแต่กำเนิด และได้แบ่งสัญชาติญาณออกเป็น 2 ชนิด คือ สัญชาติญาณดำรงชีพ และ สัญชาติญาณเพื่อความตาย สัญชาติญาณบางอย่างจะถูกเก็บกดไว้ในจิตไร้สำนึก ตามสมมติฐานมนุษย์เรามี พลังงานอยู่ในตัวตั้งแต่เกิดเรียกพลังนี้ว่า “Libido” เป็นพลังงานที่ทำให้คนเราอยากมีชีวิตอยู่ อยากสร้างสรรค์ และอยากมีความรักมีแรงขับทางเพศ หรือ กามอารมณ์ เพื่อเป้าหมายคือความสุขและความพึงพอใจ และ องค์ประกอบที่มีส่วนในพัฒนาการของบุคลิกภาพมีดังนี้

วุฒิภาวะ หมายถึง ขั้นพัฒนาการตามวัย

ความคับข้องใจที่เกิดจากความสมหวังและไม่สมหวัง เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก

ความคับข้องใจ เนื่องมาจากความขัดแย้งภายใน

ความไม่พร้อมของตนเอง ทั้งทางด้านร่างกาย เซาว์ปัญญา การขาดประสบการณ์

ความวิตกกังวล เนื่องมาจากความกลัวหรือความไม่กล้าของตน

ความคับข้องใจเป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาการทางบุคลิกภาพ แต่ต้องมีจำนวนพอเหมาะที่จะช่วยพัฒนา Ego แต่ถ้ามีความคับข้องใจมากเกินไปก็จะเกิดปัญหาทำให้เกิดกลไกในการป้องกันตัว ซึ่งเป็นวิธีการปรับตัวในระดับ จิตไร้สำนึก โดย ซิกมันด์ ฟรอยด์ และลูกสาว (แอนนา ฟรอยด์) ได้แบ่งประเภทกลไกการป้องกันตัวไว้ ได้แก่

การเก็บกด หมายถึง การเก็บความรู้สึกไม่สบายใจหรือความรู้สึกผิดหวัง ความคับข้องใจไว้ในจิตใต้สำนึก การป้ายความผิดให้แก่ผู้อื่น หมายถึง การลดความวิตกกังวลโดยการป้ายความผิดให้แก่ผู้อื่น

การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง หมายถึง การปรับตัวโดยการหาเหตุผลเข้าข้างตนเองโดยให้คำอธิบายที่เป็นที่ยอมรับสำหรับคนอื่น

การถดถอย หมายถึง การหนีกลับไปอยู่ในสภาพอดีตที่เคยทำให้ตนมีความสุข

การแสดงปฏิกิริยาตรงข้ามกับความปรารถนาที่แท้จริง หมายถึง กลไกป้องกันตนเองโดยการทุ่มเทในการแสดง พฤติกรรมตรงข้ามกับความรู้สึกของตนเองที่ตนเองคิดว่าเป็นสิ่งที่สังคมอาจจะไม่ยอมรับ

การสร้างวิมานในอากาศหรือการฝันกลางวัน หมายถึง กลไกป้องกันตัวประเภทนี้เป็นการสร้างจินตนาการหรือ มโนภาพเกี่ยวกับสิ่งที่ตนมีความต้องการ แต่เป็นไปไม่ได้

การแยกตัว หมายถึง การแยกตนให้พ้นจากสถานการณ์ที่นำความคับข้องใจมาให้ โดยการแยกตนออกไปอยู่ตามลำพัง

การหาสิ่งมาแทนที่ หมายถึง เป็นการระบายอารมณ์โกรธหรือคับข้องใจต่อคนหรือสิ่งของที่ไม่ได้เป็นต้นเหตุของความคับข้องใจ

การเลียนแบบ หมายถึง การปรับตัวโดยการเลียนแบบบุคคลที่ตนนิยมยกย่อง

3.โรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง

3.1 อาการโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง โดยเฉลี่ยแล้วจะพบได้หนึ่งในแสนของประชากรโลก โดยชื่อทางการของโรค นี้ก็คือ Amyotrophic Lateral Sclerosis (ALS) โดยระยะเวลาเฉลี่ยของผู้ป่วยที่รู้ว่าเป็นโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรงจะเสียชีวิตใน 2.5 ปีต่อมา โดยปัจจัยหลักในการเสียชีวิตคือ ระบบหายใจล้มเหลวและการติดเชื้อในปอด เนื่องจากอาการสาหัส โดยโรคนี้จะเกิดจากความผิดปกติของเซลล์ประสาทไม่ออกคำสั่งมาควบคุมร่างกาย โดย เซลล์เหล่านี้จะค่อย ๆ เสื่อมสภาพและตายไปในที่สุด โดยปัจจุบันนี้ยังไม่ทราบ

สาเหตุของการเกิดโรค กล้ามเนื้ออ่อนแรงที่ชัดเจน ซึ่งเกิดได้จากคนที่มีพันธุกรรมของโรคนี้อยู่แล้ว หรืออาการปนเปื้อนของสารพิษใน ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

โดยอายุเฉลี่ยของคนที่เป็นโรคดังกล่าวจะอยู่ที่ 40-65 ปี (แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ยังมีโอกาสพบโรคนี้ได้ในทุกเพศทุกวัย) และโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรงนั้นมักจะพบได้ในเพศชายมากกว่าเพศหญิง แต่จะมีโอกาสเสี่ยงน้อยมากที่จะ เกิดโรคในรุ่นลูกรุ่นหลาน โดยมีอาการดังต่อไปนี้ มือ เท้า แขน ขา กล้ามเนื้อแขนและขาลีบ จะเริ่มจากปลาย มือปลายเท้าและลามขึ้นมาเรื่อย ๆ กลืนลำบาก สำลักเวลากินน้ำหรืออาหาร พูดไม่ชัด พูดเหมือนลิ้นแข็ง เหนื่อยง่าย เวลานอนราบ กล้ามเนื้อช่วยหายใจอ่อนแรง โดยจะไม่มีอาการเจ็บและอาการชาแต่อย่างใด โดย อาการมี 3 ระยะ

ระยะที่ 1 คือระยะเริ่มต้น จะรู้สึกว่ามีมือเท้า แขนขาอ่อนแรง เช่น เดินแล้วล้มบ่อย ยกแขนข้างใดข้างหนึ่งไม่ขึ้น จากนั้นขาและแขนจะเริ่มลีบ รับประทานอาหารลำบาก พูดไม่ชัด

ระยะที่ 2 อาการจะหนักขึ้นจนลามไปถึงระบบหายใจ ทำกิจวัตรประจำวันได้ลำบากมากขึ้น เพราะมีอาการ เหนื่อยง่ายจากกล้ามเนื้อช่วยหายใจอ่อนแรง

ระยะที่ 3 ผู้ป่วยจะไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ต้องให้อาหารและน้ำทางสายน้ำเกลือ และอาจเสียชีวิตเนื่องจากระบบหายใจล้มเหลว

โดยวิธีการรักษาโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง จะเป็นการรักษาไปตามอาการและเน้นเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันของ ร่างกาย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงของอาการ ตำแหน่งที่เกิดอาการ โดยแพทย์จะเป็นคนเลือกวิธีการ รักษาให้กับผู้ป่วยแต่ละคน โรคกล้ามเนื้ออ่อนแรงนั้นไม่มีวิธีป้องกัน แต่สามารถหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงที่กระตุ้น ทำให้เกิดอาการได้โดยการมีสุขอนามัยที่ดี หลีกเลี่ยงการคลุกคลีกับผู้ป่วย เพื่อป้องกันการติดเชื้อ หลีกเลี่ยง การออกกำลังกายที่หนักเกินไป ควบคุมความเครียด และผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรงสามารถกลับไปรักษาตัว ที่บ้านได้ แต่ต้องกินยาตามแพทย์สั่ง ผู้ดูแลต้องพยายามให้ผู้ป่วยออกกำลังกายเพื่อไม่ให้กล้ามเนื้อลีบแบน เกิดแผลกดทับและการติดของข้อ พักผ่อนให้เพียงพอ หลีกเลี่ยงความร้อนและความเครียด ทานอาหารที่อ่อน นุ่มและไม่ต้องเคี้ยวมาก คนในครอบครัวต้องคอยให้กำลังใจ เพื่อให้ผู้ป่วยได้ใช้ชีวิตที่เหลืออยู่อย่างมีความสุข

ญาติผู้ป่วยท่านที่ 1 เล่าว่า พี่ชายเป็นกล้ามเนื้ออ่อนแรง ALS มา 14 ปีแล้วค่ะ หามหมอมาสารพัดตั้งแต่ตอนเริ่ม เป็น จนคุณหมอบอกหลายท่านว่าเป็นโรคนี้ มันทรมาณทั้งคนเป็นและคนดูแลจริงๆค่ะ สงสารคนป่วย โดยเฉพาะเค้าไม่ปล่อยวาง มันยิ่งทำให้ร่างกายเค้าไปเร็วขึ้น คนดูแลถ้าเข้าใจและเข้าใจดูแลก็จะเป็นทุกข์มาก

ญาติผู้ป่วยท่านที่ 2 เล่าว่า น้องสาวอายุ 13 ปี เพิ่งตรวจพบหมอบอกเป็นกล้ามเนื้ออ่อนแรง ผ่านมาอาทิตย์หนึ่ง เดินเหมือนคนพิการแล้ว อาการมันทรุดไวมาก ๆ สงสารน้องสาวสุด ๆ แมื่กลำบากสุด ๆ ในการดูแล

ญาติผู้ป่วยท่านที่ 3 เล่าว่า ปัจจุบันลูกชายเป็นมาได้ 12 ปีแล้วค่ะเป็นช่วงอายุ 10-22 ปี จากเด็กปกติไม่เคยป่วยหนัก ก่อนป่วยโรคนี้ลูกมีอาการไข้เลือดดำเดาไหลออกทางจมูกนิดหน่อยแล้วมีความกังวล แสดงออกด้วย การไข้หะเหงกเคาะเป็นจังหวะตึกลอง คุณหมอมรักษาด้วยการเจาะเอาไขสันหลังไปตรวจแต่ไม่พบสาเหตุ เด็ก กลับมีอาการพูดจาหยาบคายอารมณ์เกรี้ยวกราดขาอ่อนแรง วันต่อมาแขนอ่อนแรงและชอบกัดทุกอย่างที่อยู่ ใกล้ๆ พุดไม่ได้ส่งตัวมาเปิดศรัทธาแต่ไม่ได้ทำ ตอนนี้อายุ 22 ปี พุดได้กินอาหารจืดได้ เล่นแท็บเล็ตได้คุยได้ แต่แขน ข้างและขาขาอ่อนแรงค่ะ

ผู้ป่วยท่านที่ 1 เล่าว่า ตอนนี้เป็นโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง ALS เป็นมาตั้งแต่อายุ 43 ปีตอนนี้ 69 แล้ว มัน ทรมาณจิตใจจริงๆค่ะ เวลานี้เริ่มเดินไม่ได้แล้ว คุณหมอบที่ไปหา อธิบายว่ากล้ามเนื้อจะเริ่มทยอยไปที่ละมัดแต่ ตอนนี้อย่างลุกขึ้นนั่งได้ บันทอนจิตใจทุกวันเลย

ผู้ป่วยท่านที่ 2 ผมเป็นเมื่อสิ้นเดือน พค. 65 อาการเริ่มต้น วันที่ 30 พค. ตื่นเช้า เหมือนจะหมดแรงเหนื่อยๆ แสบแปลบๆ ตรงหัวใจ ตัวเย็น เหมือนจะเป็นลม มือข้างขวาไม่มีแรง ซา ๆ หยิบจับไม่เต็มมือ รอดูอาการตัวเอง จนถึงเที่ยง จนรู้ว่าตัวเองไม่ไหวแน่แล้ว จึงเดินไป รพ. อยู่ใกล้ที่ทำงาน รอดตรวจบอกอาการเบื้องต้น หมอส่งไป ตรวจคลื่นหัวใจ เป็นปกติ ได้ยามากิน สองสามตัวยาลดเกร็งกล้ามเนื้อ ยาแก้ใช้ แก้ปวด แก้เครียด ตอนเย็นเลิก งาน รู้สึกตัวเองไม่ไหวแน่ ผื่นขับรถกลับบ้านได้โดยมือเริ่มไม่มีแรง แต่พอพุงพวงมาลัย เข้าเกียร์พอไหวจนถึง บ้าน กินยา ตามที่หมอบให้มา อาบน้ำ แบบร่างกายไม่ไหว แล้วนอน จนตื่นเช้า ร่างกายไม่ไหว เริ่มลุกขึ้นจากที่ นอนไม่ได้ เดินไม่มีแรง ขาอ่อน ทรงตัวไม่ได้ มืออ่อน ยกไม่ขึ้น กลั้นปัสสาวะไม่ได้ไหลออกเองตลอด จนต้องเข้า รพ. อีกรอบตอนเช้า โดนส่งต่อเข้า รพ. ประจำจังหวัดทันที ผลการตรวจเบื้องต้น ว่าติดโควิดด้วย เลยแยกรักษา โควิดก่อนเบื้องต้น ควบคู่กับการรักษาอาการอ่อนแรงไปด้วย ตรวจสารพัดวิธี จนเจอสาเหตุของโรค โดยการ เจาะไขสันหลังไปตรวจ หมอบอกว่า โควิดลงไปไขสันหลัง (ปลอกปลายประสาทอักเสบ) โอกาสน้อยมากหมอบอก บอก แล้วก็ทำการรักษาจนผมเริ่มดีขึ้น โดยการให้

ยาฆ่าเชื้อ ทางสายยาง นอนที่ รพ.จนถึงกลางเดือนสิงหา 65 หมอให้กลับมารักษาฟื้นฟูที่บ้าน แต่ผมยังเดินไม่ได้ แขนยกไม่ได้สูง แรงต้านที่แขนไม่มี หยิบช้อนกินข้าวได้บ้าง ใส่เสื้อผ้าไม่ได้ ขับถ่ายไม่ปกติ ปัสสาวะใส่สายสอด ถ่ายหนักควบคุมไม่ได้ใส่แพมเพิสตลอด เดินใช้วอล์คเกอร์ พุง มีนอตติดเตียงพอลูกเองได้บ้างแล้ว จนถึง 23 ตุลาคม 65 ผมเริ่มฝึกเดิน เองโดยไม่มีเครื่องพยุงเป็นครั้งแรกตอนนี้เดือน ธค. 65 ผมยังไม่หายดีนะ แต่ช่วยตัวเองได้มากขึ้น อาบน้ำสระผมได้แต่ยังไม่คล่องตัว ยกมือสูงยังไม่สุดแขน ออกกำลังกายได้มากขึ้น เดินไกลได้สองสามกิโล แต่ยังไม่คล่องดี ระบบปัสสาวะ ยังไม่ดีขึ้น ยังใส่ สายยางต่อนอน (กำลังฝึกกลั้นฝึกเบ่งปัสสาวะ) ถ่ายหนักเริ่มดีขึ้นมีแรงกลั้นแรงเบ่งได้เอง แต่มีอาการท้องผูก จากการกินยาบางตัว กลางวันใส่แพมเพิส มือขวา กำได้เกิน 90% มือซ้ายกำยังไม่เต็มมือ ราว 50% ยังต้องกิน ยาตามหมอสั่งทุกวัน ส่วนใหญ่จะเป็นวิตามิน อยากหายปกติเร็วๆ ไม่รู้จะทำยังไง ทรมานมาครึ่งปีละ

ผู้ป่วยท่านที่ 3 สวัสดิ์ค่ะ คุณหมอวีระพันธ์ คุณหมอเล่าเรื่อง กล้ามเนื้ออ่อนแรง ป้าเป็นมานานแล้วค่ะ หลังจากเส้นเลือดตีบที่สมอง ปี 58 มีปัญหาเรื่องกลืนอาหารไม่สะดวก เคยสำลักขณะกินข้าว 1 ครั้ง หลังจากนั้นทุกครั้งทีกินข้าวก็พยายามระวังเรื่องสำลัก แต่ก็มีเรื่องกลืนอาหารไม่ลงค่ะ บางวันป้าใช้วิธีปั่นอาหารกิน ก็กลืนได้ง่ายกว่าเคี้ยวเองค่ะ ส่วนใหญ่มื้อเช้าจะกินข้าวโอ๊ตกับผักต้ม ฟักทอง กล้วย ถั่วลิสง มันเทศ ข้าวโพด และผักที่เป็น สีเขียว หลายอย่าง เอมมาต้ม แล้วปั่น กินได้ค่ะ ส่วนข้าว +กับข้าว จะเป็นมื้อกลางวันค่ะ ส่วน มื้อเย็น บ้างดไม่กินอาหารได้ 4 ปีมาแล้วค่ะ ปัจจุบัน น้ำหนัก อยู่ที่ 48 กิโลกรัม ความดันไม่เกิน เบาหวานไม่มี สุดท้ายป้าก็ เป็นหวงเรื่องกล้ามเนื้ออ่อนแรง นี้แหละค่ะ แต่ก็พยายามดูแลควบคุมเรื่องอาหารค่ะ

ผู้ป่วยท่านที่ 4 ผมป่วยเป็นโรค ALS มาห้าปีแล้วครับคุณหมอ ตอนนี้ผมเป็นผู้ป่วยติดเตียงครับ ต้องกลายเป็น ภาระของครอบครัวทรมานสุด ๆ ครับ ต้องนอนตะแคงพิมพ์โทรศัพท์คอมพิวเตอร์คุณหมอลงมาครับ

4.ความหวัง

จากแบบสอบถามมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง การสัมภาษณ์เกี่ยวกับความหวังและความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องความหวังของเยาวชน

4.1 ความคิดเห็นของอาจารย์คนที่ 1 (จังหวัดเชียงใหม่)

ในความคิดของอาจารย์ความหวังคือ พลังกระตุ้นให้เรามีความพยายาม และสิ่งที่เราคิดว่าสักวันหนึ่ง เราจะได้มันมาเป็นของตัวเอง

ลักษณะของคนที่มีความหวัง ต้องเป็นคนที่มีความมุ่งมั่น พยายามที่จะบากบั่น มุมนานอดทนที่จะทำ ให้ได้อย่างที่หวัง เช่น เราหวังว่าจะหายจากโรคที่เราเป็นอยู่ เราก็พยายามกินยารักษาตัวเอง สักวันหนึ่งมันก็จะ หายจากโรคแบบนี้

สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความหวัง คือ ความต้องการในสิ่งที่ตนเองยังไม่มีหรือยังไม่เคยได้มาก่อน

สิ่งที่ทำให้มุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ คือ ความอยากที่จะทำสิ่งนั้น อยากทำให้มันสำเร็จ พอมีความ อยากเราจึงมีการกระทำ

4.2 ความคิดเห็นของอาจารย์คนที่ 2 (จังหวัดเชียงใหม่)

สิ่งที่ทำให้เกิดความหวัง เป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนตัวเราเองให้ทำในสิ่งที่ฝันไว้ รวมไปถึงความอยากได้ อยาก มีของคนเรา

สิ่งที่ทำให้มุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ถ้าเราไม่มีความพยายาม ไม่มีแรงฮึดสู้ เราก็ไม่สามารถจะทำ อะไรไปสู่เป้าหมายที่เราต้องการได้ ก็ต้องมีอดทน อดทนต่อสิ่งที่เจอ อดทนต่อสิ่งรอบข้างที่เรา ต้องพบเจอ ที่มันจะเป็นอุปสรรคคอยขัดขวางการไปถึงจุดหมายของเรา ต้องใช้ความอดทนอย่างมาก จนกว่าจะไปถึง

สิ่งที่ทำให้คนส่วนใหญ่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้คือ ความพยายามประกอบการวางแผนที่รอบคอบ ว่า เราจะไปในทิศทางไหนอย่างไร มีการจัดการกับชีวิตอย่างมีแบบแผน มีทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย จะทำอะไร ก่อนและหลัง ต้องรอบคอบอีกด้วย

4.3 ความคิดเห็นของอาจารย์คนที่ 3 (จังหวัดเชียงใหม่)

ลักษณะของคนที่มีความหวัง ต้องมีความกระตือรือร้นอยากทำ มีความอดทนสูง เพียรพยายาม สูง ขยันสูง มีเป้าหมาย มีแรงจูงใจ มีความรอบคอบ ไม่ย่อท้อต่อความลำบาก แสวงหาแนวทาง แก้ไข ปัญหาอยู่ เสมอ

สิ่งที่ทำให้มุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ก็คือ ความหวังนั้นแหละ เพราะว่า เราตั้งเป้าหมายไว้ เราก็ เกิดความหวังที่จะบรรลุเป้าหมาย ทำให้เรามุ่งมั่น ยิ่งหวังมากก็ยิ่งมุ่งมั่นมาก

สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความหวัง ความคิด เจตคติ ความรัก และความผูกพันเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิด ความหวัง

สิ่งที่ทำให้มุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ความตั้งใจและกำลังใจ เป็นสิ่งสำคัญต่อความมุ่งมั่น เป็นส่วนที่ ผลักดันให้ปฏิบัติหรือดำเนินการไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

4.4 นักเรียนชั้น ม. 6 อายุ 17 ปี เพศชาย (จังหวัดเชียงใหม่)

ความหวังคืออะไร สิ่งที่เราต้องการให้มันเกิดตามที่เราคิดไว้ แบบคิดอะไรไว้ล่วงหน้าเราก็ทำให้มันเป็นจริง

ลักษณะคนที่มีความหวัง จะเป็นคนที่ต้องการทำอะไรที่ยังมาไม่ถึงคร่ำครวญหามั่นหรืออาจจะ เป็น คนที่มั่นใจ และมีความตั้งใจมากที่จะทำในสิ่งที่ต้องการ

วิธีการแก้ไขและการวางแผน ก่อนอื่นต้องตั้งสติ ไม่คิดกังวลจนเกินไป ปรีक्षाพ่อแม่ ครู เพื่อน แล้ว ค่อยทำไปที่ละขั้นตอน ต้องแก้ตรงไหนก่อนหลัง วิธีไหน

ทำอย่างไรเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ ทำตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ไม่ข้ามขั้นตอนค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไป แก้ปัญหาไปที่ละจุด

4.5 นักเรียนชั้น ม. 5 อายุ 16 ปี เพศหญิง (จังหวัดเชียงใหม่)

ความหวังคือ การคิดถึงอนาคตข้างหน้าว่าเป็นอย่างไร แล้วทำตามนั้นให้เป็นความจริงให้ได้
ลักษณะ คนที่มีความหวัง เป็นคนมีความสุข ยิ้มได้ตลอดเวลา ร่าเริง มองโลกในแง่ดี อารมณ์ดีอยู่เสมอ
 ขยัน ตั้งใจ เข้า กับคนอื่นได้

สิ่งที่ทำให้มุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ทำงานที่ตั้งใจไว้ให้สำเร็จด้วยดี ทำให้มันดีที่สุดในว่าผล จะ ออกมาเป็นอย่างไร การตั้งใจมีส่วนสำคัญมาก

วิธีแก้ไขและการวางแผน คิดไปเรื่อย ๆ ถ้าคิดไม่ออกก็หยุดคิดก่อน แล้วก็กลับมาคิดใหม่ หาวิธี ใหม่ ๆ แล้วทำตามแบบที่เหมาะสมกับปัญหาเรามากที่สุด

สิ่งที่ทำให้สบายใจ การหัวเราะ ทำในสิ่งที่ผ่อนคลาย ดูหนัง ฟังเพลง คุยกับเพื่อนที่ไว้ใจ กำลังใจจาก คนที่รัก

4.6 นักเรียนชั้น ม. 3 อายุ 15 ปี เพศหญิง (จังหวัดเชียงใหม่)

ความหวังคือ สิ่งที่เราคิดว่าต้องการจะทำ จะต้องทำให้ได้ ถ้าทำได้ก็มีความสุขแบบสุด ๆ

ลักษณะของคนที่มีความหวัง พยายามทำในสิ่งที่ตนเองหวังไว้และมีความมุ่งมั่นในการทำให้บรรลุ เป้าหมาย

สิ่งที่ทำให้มุ่งมั่นไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ แรงบันดาลใจจากคนรอบข้าง ความตั้งใจพยายามมุ่งมั่นที่จะทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ

วิธีแก้ไขปัญหาและการวางแผน ตั้งสติและคิดทบทวนเรื่องที่ผิดพลาด เกิดขึ้นได้อย่างไร ควรจะแก้ปัญหาแบบไหนที่เหมาะสมกับปัญหาที่เราเจอ

สิ่งที่ทำให้สบายใจ ครอบครัว เพื่อน และคนที่รักเรา คนที่ให้กำลังใจเรามาตลอด

4.7 นักเรียนชั้น ม. 4 อายุ 16 ปี เพศชาย (จังหวัดลำพูน)

ความหวังคือ สิ่งที่เราต้องการ สิ่งที่เราอยากได้ หรือมีความตั้งใจที่จะนำสิ่งนั้นมาเป็นของเราหรือทำให้สิ่งนั้นเป็นจริงตามที่เราคิดไว้

สิ่งที่ทำให้สบายใจ เสียงหัวเราะ รอยยิ้มและ ความสนุกสนาน เมื่อเราสิ้นหวังท้อแท้ เมื่อเราเห็นรอยยิ้ม เสียงหัวเราะของเพื่อน ๆ เราก็จะไม่สิ้นหวังหรือท้อแท้

5. ศิลปะลัทธิเหนือจริง

ศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ หรือลัทธิเหนือจริง เน้นการถ่ายทอดภาพจากจิตใต้สำนึก ความเพ้อฝัน ไปจนถึง ความแปลกแยกโดดเดี่ยว โดยเริ่มขึ้นในตอนต้นของศตวรรษที่ 20 ในฝรั่งเศส มีรูปแบบรากฐานมาจากกลุ่ม ดาดา กลุ่มศิลปะในต้นศตวรรษที่ 20 ที่ปฏิเสธหลักสุนทรียศาสตร์โดยสิ้นเชิง ศิลปะแบบเซอร์เรียลลิสม์มี จุดหมายอยู่ที่การคลี่คลายสภาพอันขัดแย้งระหว่างระยะห่างของความฝันและความเป็นจริง

โดยเชื่อว่า ความรู้สึกของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญ หากรู้สึกอย่างไร จงแสดงออกทันที อย่าสกดกันไว้ จึงนับเป็น Art Movement ที่มีความเกี่ยวเนื่องกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ที่เชื่อว่า มนุษย์ ทุกคนอยู่ภายใต้อิทธิพลของจิตไร้สำนึกซึ่งหลบอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ

6. การสื่อสารผ่านภาพเพื่อให้ออดคล้องกับมุมมองของตัวละคร

6.1 การตีความเรื่องสภาพจิตใจของตัวละครผ่านที่ได้สร้างภาพจินตนาการขึ้นมาซึ่งสอดคล้องกับการถูกกดทับทางอารมณ์ จนเกิดการสร้างมโนภาพที่ตัวเองต้องการ ซึ่งจะเปลือยแสดงออกมาในบางครั้ง ขณะที่อยู่ตัวคนเดียว โดยจะใช้วิธีการจัดแสงแบบเหนือจริง เพื่อเล่าถึงอารมณ์ของตัวละครที่เก็บอยู่ภายใน

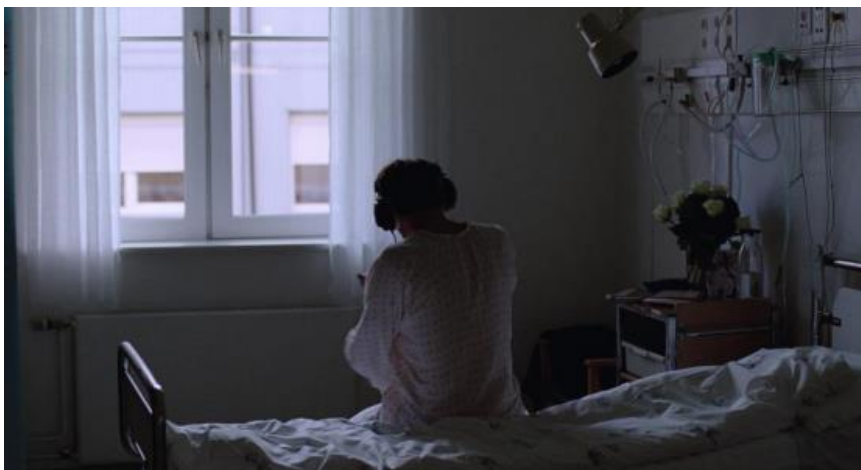

รูปภาพที่ 2.1 Last Night in Soho (2021)

รูปภาพที่ 2.2 ACROSS THE UNIVERSE (2007)

6.2 ความเก็บกดที่เก็บอยู่ภายในและไม่สามารถแสดงออกมาได้ผ่านอาการตื่นกลัวของตัวละครฝน และโรค กล้ามเนื้ออ่อนแรงของแม่ฝน พิณ ที่แม่ฝนต้องเผชิญอยู่กับโรคที่ทำให้เธอไร้ความรู้สึกขึ้นเรื่อย ๆ รวมทั้งความ ทรมานทางจิตใจที่ต้องเป็นภาระให้กับลูก ถึงแม้ตัวเองอยากจะหายแต่กลับเป็นโรคที่ตัวเองไม่สามารถรักษาได้ โดยการจัดไฟแบบ Hard light , Silhouette , Backlight รวมไปถึง Frame within frame เพื่อเสริมสร้าง ความกดดัน การปิดบังความรู้สึก

รูปภาพที่ 2.3 The Worst Person in the World (2021)

6.3 การตีความหมายของความหวังที่ถูกแทนลงไปในตัวของผู้ รุ่ง รุ่งเป็นเหมือนแสงสว่างที่เข้ามาในชีวิตของ ตัว ฝน โดยใช้ไฟสีเหลืองที่ดูอบอุ่นเหมือนแสงตะวันยามเช้าหลังจากผ่านพ้นค่ำคืนอันมืดม่น

รูปภาพที่ 2.4 Rye Lane (2023)

รูปภาพที่ 2.5 House of Hummingbird (2018)

รูปภาพที่ 2.6 The End of the F***ing World (TV Series 2017-2019)

บทที่ 3

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

3.1 ประเด็นของเรื่อง (Theme)

ความรักและการถูกรักจะทำให้มนุษย์อยู่รอด

3.2 ประโยคขยาย (Log line)

ฝน ผู้หญิงซึ่มเศร้าคนหนึ่งที่มิพรสวรรค์ในการร้องเพลง แต่ร้องเพี้ยนเมื่ออยู่ต่อหน้าผู้คน ต้องทิ้งความฝันเพื่อมาดูแล แม่ที่กำลังป่วยระยะสุดท้ายจนพวกเขาทะเลาะกัน จนกระทั่งได้พบกับหญิงสาวคนหนึ่งที่มาตกหลุมรักในเสียงเพลงของเธอ และค่อย ๆ ช่วยให้เรามองเห็นด้านดี ๆ ของโลกมากขึ้น

3.3 พล็อต (Plot)

ฝน หญิงสาวที่มีความฝันเป็นนักร้องแต่เป็นโรคตี้นกแก้วที่ ต้องดูแลแม่ที่ป่วยเป็นโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรงระยะสุดท้าย จนได้เจอกับ รุ่ง หญิงสาวคิดบวกที่ มาช่วยให้ฝนเข้าใจว่าแม่อีกยังคงรักเธอ และอยากสนับสนุน ความฝันของเธอ จนทำให้เธอก้าวข้ามโรคตี้นกแก้วที่ของเธอได้ และในงานประกวดครั้งใหญ่ที่เธอตั้งตารอมา โดยตลอด เธอได้รู้ข่าวการตายของแม่เธอที่ฉับพลันก่อนถูกดันให้ขึ้นไปบนเวที แต่เธอเลือกที่จะร้องเพลง ต่อไป เพราะอยากจะทำพิสูจน์ความรักที่มีต่อแม่ ด้วยการสานฝันของตัวเองให้สำเร็จ

3.4 โครงเรื่องขยาย (Treatment)

ฝน กำลังร้องเพลงอยู่ในบ้านที่เงียบเหงา เธอร้องได้อย่างเป็นตัวเองและไพเราะ เธอพูดคุยเกี่ยวกับการทำตามความฝันและการพยายามคิดบวก ภาพตัดสลับกับฝนที่ร้องเพลงอยู่ในครัว เธอร้องเพลงเดียวกัน เนื้อหาเดียวกัน แต่เธอกลับดูเกร็งและควบคุมเสียงได้ไม่ดีเธอนึกถึงเหตุการณ์ที่ได้ร้องบนเวทีจนเศร้าใจและผิดหวัง จนเธอ เดินออกมาจากบ้านจนถึงที่บ้านพักผู้ป่วยแห่งหนึ่ง ฝนเดินไปหยุดยืนที่หน้าห้องแห่งหนึ่ง แต่ก่อนที่เธอจะเข้าไป เธอ กลับได้ยินเสียงเพลงกล่อมนอนอันแสนออกมาจากข้างในห้องจนทำให้เธอยิ้มออกมา เธอเปิดประตูเข้าไปทันทีที่เธอพบ พิณ แม่ของเธอกำลังนั่งอยู่ที่เตียง แต่แม่เธอกลับหยุดร้องเพลงอย่างกะทันหันทันทีที่ฝนเดินเข้าไป ฝนที่พยายามจะทำ ตัวร้ายกับแม่อีกก็ต้องมาผิดหวัง เพราะไม่ว่าฝนจะทำยังไงแม่ของเธอก็กลับเย็นชา และขอให้เธอลับไป ฝนเสียใจจน ย้อนนึกไปยังช่วงเวลาที่ยังอยู่กับแม่ ที่แม่ของเธอยังคงเคยยิ้มและสนับสนุนความฝันในการร้องเพลงของเธอ และอดีตที่แม่มาบอกกับฝนว่าเธอจะไม่ใช่ยาหรือการรักษา และในปัจจุบันที่ฝนกลับมาที่บ้านผ่านเสียงเพลงที่เธอร้อง เธอค่อย ๆ ร้องมันออกมาจากใจ เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตที่ช่างโหดร้ายกับเธอ เธอพูดถึงทุกคนในชีวิตที่ผ่านเข้ามา เธอ

ตัดพ้อและแอบคิดยอมแพ้กับชีวิต จน รุ่ง หญิงสาวในหมู่บ้านเดินผ่านมา เสียงเพลงของฝนทำให้รุ่งอบอุ่นใจ จนเธอแอบมาเกาะรั้วแอบฟังฝน จนทำให้ฝนตกใจหลังจากที่เห็นรุ่ง แล้วหนีเข้าบ้านไป ทำให้ฝนตื่นกลัว จนนึกถึงความทรงจำ ที่พ่อของเธอเคยเล่าเรื่องการร้องเพลง ก่อนจะเสียชีวิตไป

ในวันต่อมาที่ฝนไปทำงานตามปกติเธอเห็นใบประกาศนียบัตรนักร้องโดยบังเอิญในเฟซบุ๊ก ทำให้เธอเศร้าใจ เล็กน้อย และเมื่อฝนได้ไปหาแม่ในตอนเย็น เธอกลับพบว่าแม่ของเธอร้องไห้หนัก จนทำให้เธอพยายามถามแม่ว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ฝนก็ยังคงถูกไล่ให้ออกไป แล้วไล่ให้เธอไปร้องเพลงที่งานประกวด ที่ไหนก็ได้ที่ไม่ใช่ที่นี่ ฝนกลับบ้านไป อย่างเศร้าสร้อย แต่แล้วการที่เธอได้เห็นแสงงานวัดมาอย่างไกลๆทำให้เธอตัดสินใจเดินเข้าไปหา และเธอก็ลงชื่อใน การแข่งขันร้องเพลง แต่แล้วเมื่อชื่อของเธอถูกประกาศบนเวทีให้เธอร้องขึ้น เธอกลับประสบปัญหาตื่นกลัวจนไม่ สามารถร้องขึ้นไปได้ทำให้เธอเดินออกมาจากงานทันที

จนเธอมาซื้ออาหารที่ร้านหนึ่งแต่เงินของเธอกลับหมด และได้รู้ที่ผ่านมามาช่วยเอาไว้ฝนและรุ่งนั่งคุยกันที่ร้าน และได้รู้ว่ารุ่งเป็นพี่สาวที่เคยเล่นด้วยกันในสมัยเด็ก พวกเขาพูดถึงเรื่องชีวิตและปัญหาการร้องเพลงของฝน และเมื่อรุ่งได้ ยินเช่นนั้น ฝนก็ถูกพาไปร้องเพลงกับรุ่งในงานเลี้ยงเล็ก ๆ ของชาวอีสานในหมู่บ้าน และนี่เป็นครั้งแรกที่เธอรู้สึกว่าร้อง เพลงต่อหน้าผู้คนได้และมีความสุขกับการร้องเพลง พวกเขาได้พูดคุยกันหลังจากจบงานเลี้ยง เปิดใจกันถึงปัญหาต่างๆ ในชีวิต และทำให้ในตัดสินใจจะเข้าไปรับความเข้าใจกับแม่แต่เมื่อพวกเขาไปถึง พวกเขากลับเห็นว่าแม่ของฝนนั้น กำลังอยู่ในสภาวะขาดอากาศหายใจ แต่เธอก็ยังสามารถรอดออกมาได้จนฝนได้พยายามเปิดใจกับแม่ของให้รับการ รักษา และความรู้สึกของตัวเอง แต่แม่ของเธอยังคงเย็นชา ทำให้รุ่งที่มาด้วยกันเกิดเดือดดาลขึ้นมาและเริ่มบอกกับแม่ของฝนว่าผิดหวัง และจะไม่พาฝนมาอีก ทำให้แม่ของฝนที่ได้ยินแบบนี้เองก็พยายามเปิดใจกับพวกเขาด้วยความ เก็บกดบ้าง จนทำให้ฝนและแม่ได้เข้าใจกันขึ้นมาพวกเขาได้คุยกันว่าแม่อยากให้ฝนมีความสุข แม่ไม่อยากให้เธอมา เสียใจเพราะความตายของแม่ลูกที่เพิ่งกลับมาเจอกัน และแม่ก็อยากจะทำใจช่วยให้ฝนในการร้องเพลงของฝนเป็นจริง แม่ของเธอผูกสายสิญจน์ให้เพื่อเป็นกำลังใจ และทำให้ฝนกล้าที่จะกลับไปประกวดในสิ่งที่เธอเคยวาดฝันไว้

ในงานร้องเพลงสุดท้าย ฝนกำลังทำใจอยู่ข้างหลังด้วยความมั่นใจที่เต็มเปี่ยม แต่ไม่นานก่อนจะขึ้นเวทีเธอ กลับได้รับสายจากพยาบาลของแม่เธอ และได้รู้ว่าตอนนี้แม่ของเธอกำลังจะเสียชีวิต แต่ยังไม่ทันได้วางสาย ฝนก็ โดนดึงตัวขึ้นเวทีไป เธอพยายามจะรวบรวมสติทุกอย่าง จนมองสายสิญจน์ของแม่ ทำให้เธอสามารถสงบใจได้เธอร้อง เพลงกล่อมนอนเธอล่องลอยไปตามเสียงเพลง เธอจินตนาการว่าชีวิตของเธอกับแม่จะเป็นยังไงหากไม่ได้เจอเรื่อง เหล่านี้จนฝนลืมตาตื่นขึ้นมาอีกครั้งในโรงพยาบาล นั่งอยู่ข้าง ๆ เตียงของแม่เธอ เธอกุมมือแม่เอาไว้ ฝนมองแม่ของเธออย่างขมขื่นเล็กน้อย แล้วค่อย ๆ ร้องเพลงกล่อมพ่อ

สุดท้ายออกมาที่จะส่งให้เธอหลับฝันดีเธอหลับตาฝันร้อง เพลงจนจบ แล้วลืมตาขึ้นมายิ้มทั้งน้ำตาให้กับแม่
ของเธอที่หลับตาสนิท พร้อม ๆ กับสายตาทุกคนในห้องที่มองเธอ อย่างชื่นชม กับรั้งที่จับมือของเธอให้
กำลังใจเอาไว้แน่น ฝนพูดกับตัวเองว่าเธอไม่รู้ว่าจะวันข้างหน้าจะมีความสุขได้ไหม แต่เธอจะพยายาม พร้อม
กับสายสัญญาณเส้นใหม่เอี่ยมในข้อมือ

3.5บทภาพยนตร์ (Screenplay)

Draft 9 (re-write)/Final - 21/02/67

ก่อนเสียงจะพาจาก

BY RANET SANTEP

Director's Note ชีวิตเราต่างก็เหมือนกับขึ้นรถไฟที่มีจุดหมายปลายทางเดียวกันนั่นคือการดับสูญ หากแต่ในบางครั้งเส้นทางและบาดแผลที่คอยสร้างแก่เราทำให้เราจึงหาเหตุผลในการต้องทนทุกข์ไม่ได้ จนลืมความสุขและภาพข้างหน้าต่างที่จะมาถึงอันสวยงาม ในช่วงเวลาที่เหมือนโลกทั้งใบกำลังพังทลายลง มีเพียงความหวังเท่านั้นที่จะทำให้เรามีชีวิตอยู่ต่อไปได้

1 Montage ภายนอก. ทุ่งโล่ง - เย็น

ฝนนั่งอยู่ที่ทุ่งโล่งแห่งหนึ่ง เธอนั่งอยู่ข้าง ๆ ผู้หญิงคนหนึ่ง ฝนยิ้ม นิ่งมองไปข้างหน้าที่เป็นทุ่งโล่งที่ไม่มีอะไร แต่รอยยิ้มกลับยิ่งมีแต่มากขึ้น

ในมือของเธอมีเครื่องเล่นเทปที่แปะกระดาษชื่อ “ฝน” ทับเอาไว้ข้างหลังอยู่

2 Montage ภายใน. บ้านฝน - กลางวัน

(ย้อนอดีต) ภาพหน้าแม่และฝนที่เคลื่อนไปมา แสงลอดเข้ามาผ่านกล่องจนสว่างวาบ ฝนในวัยเด็กที่นอนบนตักแม่อยู่

แม่

นอนสาหล่าหลับตาแม่สิกล่อม

นอนล่อมอ่อมคู่น้อยไกวเปล

นอนสาเจ้าแม่สิเฝ้ากล่อมนอน

นอนหลับตาแม่สิห่มผ้าให้

นอนหลับแล้วให้อยู่ดีมีแสง

ให้คำแพงนอนหลับฝันดี...

....

ห้ามถิ่มความหวังเป็นอันขาด เข้าใจปะ

3 ภายใน. บ้านฝน - กลางคืน

ภายในบ้านไม้ของชาวบ้านในอีสานแถบชานเมือง ที่มีของมากมายวางอยู่บนชั้นเต็มไปหมด การตกแต่งของบ้านมีหลายสีสัน เป็นบ้านหลังค่อนข้างใหญ่และของมากมายแต่กลับดูเดี๋ยวดาย มีภาพของครอบครัววางเรียงกันอยู่ในชั้นวางหนึ่ง แต่ข้าง ๆ รูปภาพเหล่านั้นกลับมีอิฐกระดูวางไว้ด้วยหมดทุกรูปภาพ

มีเสียงเพลงฮัมเบา ๆ เด็กน้อยแทรกเข้ามา คลอไปกับเสียงวิดีโอในมือถือเก่า ๆ ที่กำลังเล่นอยู่ มันต่อสายออกไปหาลำโพงเล็ก ๆ ข้าง ๆ ภาพในโทรศัพท์เป็นภาพของฝนกำลังจัดหน้าจอโทรศัพท์ที่ตั้งอย่างตั้งใจ ก่อนจะพูดแนะนำตัว

ฝน

สวัสดีค่ะ นันทน์พิน B602 ค่ะ

เรื่องราวของหนู เริ่มจากที่ถูกพ่อพาให้ไปอยู่ด้วย

แล้วเขาก็ห้ามไม่ให้หนูกลับมาที่นี่เลย

จนเขาเสียไป หนูถึงได้กลับมาหาแม่ที่บ้านเกิด..

ไม่นานก็มีมือมาปิดวิดีโอไปเรื่อย ๆ จนเจอวิดีโอหนึ่งที่เป็นภาพของแม่และฝนกำลังอัดคลิปร้องเพลงกันอย่างมีความสุข มือของฝนปิดกวดรูปภาพและอัฐิที่วางเอาไว้ก่อนจะเดินออกไปเขียนเนื้อเพลง

ตามเสียงฮัมเพลงที่เธอร้องกับแม่ ไม่นานเธอก็ปากร้องมันออกมาเบา ๆ เธอหันกลับไปปิดกวดผ่านรูปภาพต่าง ๆ จนเธอร้องไม่ขึ้นไถ่ลงแล้วหยิบไม้กวาดและที่ตักฝุ่นที่อยู่ไม่ไกลกันนักขึ้นมา เธอเริ่มร้องไปเรื่อย ๆ พร้อมกับกวาดบ้านในส่วนต่าง ๆ จนเธอเริ่มวางที่โกยขยะจนเอาไม้กวาดมาเป็นไม้ครีองเพลงเธอเริ่มสนุกไปกับมัน

ฝน

ฉันตาม ทางที่หวัง แต่หัวใจยังคงหวั่น

เหมือนว่ามัน ทดสอบใจ จนสลาย

หน่ายเหลือเกิน ใจเอย นานเหลือเกิน ที่ทำ

เหลือหนทาง ที่ให้ไป ที่คงดีกว่านี้

เอ็ง เอย เอ็ง เอย (อย่าน้อยใจไป)

ให้ฉันได้ลืม และได้เดิน (คงไม่เป็นไร)

(ยังไม่สลายเกิน ยังไม่เข้าไป)

ฉันตาม ทางที่หวัง แต่หัวใจยังคงหวั่น

เหมือนว่ามัน ทดสอบใจ จนสลาย

หน่ายเหลือเกิน ใจเอย นานเหลือเกิน ที่ทำ

เหลือหนทาง ให้ไป ที่คงดีกว่านี้

(ยังไม่ซ้ำ ยังไม่ซ้ำไป)

เอ็ง เอย เอ็ง เอย

(ยังไม่ซ้ำ ยังไม่ซ้ำไป)

ฉันตาม ทางที่หวัง แต่หัวใจยังคงหวัง

เหมือนว่ามัน ทดสอบใจ จนสลาย

เสียงดนตรีเริ่มดังขึ้นเรื่อย ๆ แสงบรรยากาศรอบ ๆ ตัวของเธอเองก็เปลี่ยนไป
จนเธอหันไปเห็นชั้นวางของที่มีป้ายประกาศติดอยู่ข้าง ๆ กระจก ฝนหลับตาลง เธอเริ่มร้องเพลง
ออกมา แต่ร้องไปได้ไม่นานก็ค่อย ๆ สะดุดเพราะเห็นภาพของตัวเองที่อยู่บนเวที น้ำเสียงเธอเริ่ม
แข็งแกร่งขึ้น พร้อมกับภาพบนเวทีที่เธอรู้สึกตื่นกลัวย้อนกลับมา

4 ภายใน. เวทีประกวดในห้าง - กลางคืน

ฝนยืนอยู่ที่หลังเวที คนยืนและนั่งรอคิวเข้าแข่งขันกันอยู่ค่อนข้างเยอะ เธอยืนอยู่อย่างประหม่า
พร้อมกับ

สีหน้าที่ดูตื่นกลัว เธอเอามือทาบอกเพื่อปลอบใจตัวเองจนเผยให้เห็นป้ายประจำตัวคู่แข่งที่แปะอยู่
ตรงอก ลื่นเสียงประกาศหน้าเวที พิธีกรกล่าวถึงชื่อเธอ ฝนจึงค่อย ๆ เดินออกไปกลางเวที เธอจัด
ไม้ค้ำให้เหมาะสมกับความสูงของตัวเอง ฝนเริ่มแนะนำตัวอย่างตะกุกตะกัก

ฝน

สวัสดีค่ะ นันทนพิน B602 ค่ะ

...

วันนี้หนูจะมาร้องเพลงที่แต่งเองค่ะ

กรรมการ

เชิญเลยครับ

ฝนมองไปมาอย่างกังวลใจ เธอค่อย ๆ เอามือมาทาบอกอีกครั้ง หลับตาลง แล้วร้องเพลงออกมา
แต่ฝนกลับร้องเพลงบนเวทีด้วยน้ำเสียงแข็งแกร่งจนจบ ผู้คนทุกคนเมื่อฟังจบมีเสียงตบมือเพียง
เล็กน้อย

ฝนพยายามยิ้มแล้วกวาดสายตาดูผู้คนที่ฟังเธอจำนวนน้อย แต่กลับพบแต่สีหน้าที่เรียบเฉย
หรือไม่สนใจ ยกเว้นแต่กรรมการผู้หญิงคนหนึ่งที่มาชมเธออย่างสนใจเป็นพิเศษ

กรรมกร

ขอบคุณมากค่ะ

รอยยิ้มของฝนค่อย ๆ จางลง

5 ภายใน. บ้านฝน - กลางคืน

ภายในบ้านของฝนที่เธอกำลังนั่งทานข้าวอย่างเรียบง่าย รอยยิ้มที่เคยเขียนเพลงหายไป เธอนั่งมองโทรศัพท์ที่เป็นข้อความของผู้หญิงกรรมกรในมืออย่างสั้นก๊วเล็กน้อย

“เดี๋ยวพี่ให้เรามาต่อคนอดิชั่นรอบสุดท้ายนะคะ ลู ๆ พี่รู้ว่าหนูทำได้”

เธอนั่งอยู่ในบ้านหลังใหญ่คนเดียว ก่อนที่จะพิมพ์กลับไปในแชท

“ขอบคุณพี่มาก ๆ เลยนะคะ”

ฝนหันไปมองวิดีโอของเธอและแม่ที่กำลังเล่นอยู่ เป็นภาพของพวกเธอที่กำลังออกความคิดเห็นในการเขียนเพลง ฝนยิ้มออกมาเบา ๆ

ก่อนเสียงจะพาจาก

6A ภายใน. บ้านพักผู้ป่วย - กลางวัน

ฝนเดินเข้าไปซะจกที่หน้าทางเข้าห้องผู้ป่วยแห่งหนึ่ง เสียงฮัมเพลงกล่อมนอนของแม่เธอดังขึ้นมาจากข้างในห้อง เธอยิ้มเล็กน้อย ก่อนเปิดประตูเข้าไปในห้องที่มีเตียงวางเรียงราย แต่กลับแทบไม่มีผู้คน มีผู้หญิงวัยกลางคนคนหนึ่งนั่งอยู่ที่เตียงมองหน้าต่างที่กำลังเปิดเอาไว้จนสุด ลมอ่อน ๆ พัดเข้ามาในห้อง ฝนมองอย่างลังเลแล้วทำใจ เธอเดินเข้าไปวางกระเป๋าแล้วปิดหน้าต่าง

ฝน

โ้ย แม่ มาตรามาอะไรเนี่ย เปิดหน้าต่างซะกว้างเลย

ฝนพูดจบ แม่ของเธอหยุดฮัมเพลงทันที ฝนยังคงฝันยิ้มต่อไปพร้อมกับนั่งลงที่เก้าอี้ข้าง ๆ เตียง แต่แม่ของเธอยังคงหันหลังให้กับเธออยู่ ฝนพูดจบเธอก็ค่อย ๆ หยิบถุงอาหารของตนออกมาพร้อมกับถ้วยจาน

ฝน

แม่กินข้าวไปรียังอะ

สิ้นเสียงพูดของฝนก็เต็มไปด้วยความเงียบในห้องอีกครั้ง ฝนจึงพยายามพูดต่อด้วยการยกพะไลที่อยู่
อยู่ในมือขึ้นมา

ฝน

นี่หนูแะไปซื้อของโปรดแม่มาด้วยนะ

เดี๋ยวกินด้วยกันนะแม่

แม่หันมามองฝนที่กำลังเพะไล้ลงจัดจาน

แม่

อาหารที่นั่นมันก็มี เอ็งจะซื้อมาทำไม

ฝน

แล้วแบบนั้นแม่จะได้กินของโปรดได้ไงล่ะ

แม่

เสียเวลา

ฝนชะงักไปพักหนึ่ง ก่อนจะรีบควานหากระเป๋า หยิบสมุดจดเพลงของตัวเอง

ฝน

เอ้อ เดี่ยวจะมีงานร้องเพลงวันมะรืนที่หนูไปขอเขาร้องด้วย

หนูว่าจะไปออร์มเวทีก่อนไปออกดิชั่นรอบจริงอะ

แม่

อย่าไปสายก็พอ

แม่ของเธอพูดโดยยังหันหลังอยู่

ฝน

ก็เวทีมันอยู่ไกลอะแม่ แต่รอบนี้ใกล้ ๆ แล้วนะ

งั้นเดี๋ยวหนูรอแม่พร้อมก่อนก็ได้ เธอเป็นพรุ่งนี้นะ

เดี๋ยวหนูซุ่มมาร้องให้ฟัง

แม่เงียบ เสียงหัวใจฝนดังขึ้นเรื่อย ๆ แต่แม่ก็ยังไม่ตอบอะไร

6B ภายใน. ห้องน้ำบ้านพักผู้ป่วย - กลางวัน

ฝนรีบเดินเข้าไปในห้องน้ำทันที เธอหายใจแรงและเสียงหัวใจก็เต้นรัวขึ้นเรื่อย ๆ เธอพยายามล้างหน้าเพื่อสงบสติ เธอค่อย ๆ ควบคุมลมหายใจก่อนที่ค่อย ๆ มองหน้าตัวเองในกระจก **ภาพในอดีตของเธอย้อนมาเพียงพริบตา** เป็นภาพที่แม่ของเธอยิ้มดูบหัวเธอไปพลางร้องเพลงข้างเตียง (Scene 9) เธอรีบคว้านหาของในกระเป๋า เธอหยิบหูฟังขึ้นมาพร้อมกับเครื่องเล่นเทป แต่แล้วก็รีบวางมันลงไปก่อนที่จะต่อสายหูฟังกับโทรศัพท์ของเธอ ไม่นานบรรยากาศรอบตัวเธอก็เปลี่ยนไป ฝนฮัมเพลงขึ้นมาเบา ๆ ก่อนที่เธอค่อย ๆ ร้องเพลง

7 ภายใน. บ้านฝน - กลางคืน

เสียงเพลงยังคงดังต่อเนื่องขึ้นเรื่อย ๆ พร้อมกับเสียงร้องของฝน ฝนแบกกระเป๋าเสื้อผ้าเดินกลับมาที่บ้าน เธอวางกระเป๋าลงอย่างซังกะตาย ก่อนจะผิงตัวไปกับเก้าอี้ แล้วร้องมันออกมาต่อเธอค่อย ๆ ลูกออกมาจากเก้าอี้แล้วเดินไปที่ครัวของเธอที่หลังบ้าน เป็นครัวเปิดที่มีแค่รั้วเท่านั้นกำลังกั้นเธอกับภายนอกเอาไว้และร้องเพลงต่อ

จนกระทั่งเสียงเพลงได้ค่อย ๆ นำพาไปสู่อีกหนึ่งคนที่เดินผ่านมาแถวบ้านเธอ

ฝน

.

.

.

.

.

.

รุ่งที่เดินผ่านมาเมื่อได้ยินเสียงเพลงนั้นค่อย ๆ ทำให้พื้นที่ของรุ่งเปลี่ยนไปอย่างช้า ๆ เช่นกัน เธอ
 เดินตามเสียงเพลงมาเรื่อย ๆ เธอค่อย ๆ เดินเข้าไปหารั้วเหล็กข้างหน้า แล้วชะโงกหน้าดูต้นตอ
 ของเสียงเพลงที่เธอกำลังได้ยิน ฝนยังคงร้องเพลงต่อไป จนกระทั่ง รุ่ง เผลอออกเสียงออกมาเบา ๆ

รุ่ง

ป่าด...เสียงผู้ใดหน่อ

ฝนหันหน้าไปทันทีหารุ่งที่กำลังเกาะรั้วฟังเธออยู่ทันที เธอตกใจแล้วรู้สึกอาย ก่อนที่จะรีบวิ่งหลบ
 เข้าไป

ในตัวบ้าน รุ่งที่เห็นดังนั้นก็พยายามจะห้ามฝนเอาไว้

รุ่ง

เฮ้! ไต

รุ่งยืนมองฝนที่วิ่งเข้าบ้านไป ฝนที่ยืนอยู่ข้างในกุมหัวใจที่กำลังเต้นรัวของเธอ

8A ภายใน. บ้านฝน - กลางคืน

ก๊อ ก ๗ เสียงเคาะประตูดังขึ้น ฝนเดินไปแง้มประตูเหล็กเปิดออกเบา ๆ

ฝน

ใครคะ

รุ่ง

ป้าดวงแก้ว คัก จำกัดได้บ้างป่ะ

ฝนส่ายหน้า

รุ่ง

เอ้า หมูเล่นน้ำโตตอนเด็ก ๆ เดี

ฝนครุ่นคิดอยู่พักหนึ่ง

ฝน

พี่รุ่งเหวอ

ภาพในวัยเด็กของฝนและรุ่งวิ่งด้วยกันเล่นขึ้นมา

ฝนเดินถือแก้วน้ำตักมาจากกะติกมาให้รุ่ง รุ่งที่กำลังนั่งอยู่สังเกตเห็นเครื่องเล่นเทปอยู่ใกล้ ๆ

ระหว่างที่ฝนเดินเอาน้ำมาให้

รุ่ง

ป้าดุด ยังเก็บของแม่โตไว้อยู่ดี

ฝนพยักหน้า

ฝน

ไปไงมาไงเนี่ยพี่ ทำไมไม่เคยเห็นหน้าเลย

รุ่ง

กะแฮ้งงานเนาะ แต่พีจะเปลี่ยนงาน เลยกลับมาเฮือนก่อน
แล้วเห็นโตอยู่บ้านนะ เป็นจ้งได้โตนะ มาอยู่เฮือนโดนไป

ฝน

ก็ตีพี อยู่มาเกือบปีแล้ว พีละ

ร้ง

ไฉ้ยย ตีคัก ม่วน

โตนั้นแหล่ว ซ้อมร้องเพลงไปฮ้องอยู่เสต ร้านลุงชัยติ

ฝนหยุดไปพักหนึ่งก่อนจะค่อย ๆ พักหน้า

ฝน

ซ้อมเวทีอะพีหนูมีงานอดิชนกับค่ายไทเฮือนด้วย

ร้ง

อนาคตไกลแท้

ฝน

แล้วพีไม่ไปเหรอ พีก็เคยเป็นสายประกวดหนี

ร้ง

ไฉ้ยย บ่ไหวดอก เลิกนานแล้ว

แต่คิดถึงเนาะ ตอนนั้นมีเฮาเล่นร้งนำกันสองคน

อยู่ทุ่งนาหรือ หรือบ่ว่าที่ได้ เขาก็ร้องเพลงตลอดเลย

เอ้อ แล้วแม่โตเป็นจ้งได้ แม่โตได้ชอยโตพีก็ร้งนำบละ

ฝนก้มลงไปคิดกับตัวเองพักหนึ่ง ก่อนพยายามจะดึงรอยยิ้มให้กลับมาอีกครั้ง

ฝน

ก็เรื่อย ๆ อะพี

รู้จ้

เออ ดีแล้วละ

...

แต่ยกนี้ให้หีหีได้ะ

สาวสตรอง ดูแลแม่พร้อมซ้อมฮ้องเพลง

คนเดียวดูแลเฮือนตั้งใหญ่สะอาดวับเลย

รอยยิ้มของฝนค่อย ๆ จางหายไป แต่ยังคงพยายามรักษาเอาไว้อยู่

ฝน

อ้อ..... พี่รู้จ้ ดึกแล้ว พี่กลับไปนอนก่อนก็ได้นะ

รู้จ้

เอ้า คีฟ้าวแกะ

ฝน

ไม่เป็นไร ๆ หนูเกรงใจ ไว้เจอกันก็ได้

รู้จ้

เอ้า ๆ เดี่ยวพุงนี้ย้ายแวะไปดูโตเต๋อ

ฝนพยักหน้า เธอยื่นโบกมือรู้จ้ แล้วค่อย ๆ ปิดประตูเหล็กลง

8B ภายใน. บ้านฝน - กลางคืน

เธอหันหน้ากลับมาในบ้านแล้วฟังตัว แล้วเป็นครั้งแรกที่เธอมองภาพมุมกว้างของบ้านเปลี่ยนไป แต่แล้ว

จู่ ๆ ก็มีเสียงดังขึ้นมาจากมุมห้อง เป็นภาพฝนในอดีตที่เธอกำลังนั่งถือเครื่องอัดเสียง พร้อมกับตั้งโทรศัพท์ถ่ายวิดีโออยู่หน้ากระจก

ฝน

เรื่องราวของหนู เริ่มจากถูกพ่อของหนูพาให้ไปอยู่ด้วย

แล้วห้ามไม่ให้หนูกลับมาที่นี่เลย

จนเขาเสียใจ หนูถึงได้กลับมาหาแม่ที่บ้านเกิด

แต่แล้วโชคชะตาก็พลิกผันที่แม่ของหนูดันมาป่วย

เป็นโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรงที่เราเองก็ไม่รู้ด้วยซ้ำ

ว่าแม่จะต้องจากไปวันไหน การที่หนูมาเยี่ยมอยู่ตรงนี้คือ

การที่หนูอยากทำให้เขาได้ยินดีกับลูกสาวที่หายหน้าไป

เป็นครั้งสุดท้ายให้เขาภูมิใจค่ะ

ฝนรีบใส่เนคไทด์หลวม ๆ แล้วติดหนวดปลอม แสร้งว่าตัวเธอเป็นกรรมการ

ฝน

เรื่องราวดีมากเลยจริง ๆ นะครับ ผมต้องขอชื่นชม

เป็นการส่วนตัวเลยว่่าน้องฝนเป็นคนเก่งจริง ๆ

ต้องเจออะไรไม่รู้ตั้งมาก แต่ก็ยังคงยิ้มได้ เก่งมากจริง ๆ ครับ

ฝนมองหน้าตัวเองในกระจก เธอน้ำตาคลอเบาแล้วเริ่มร้องไห้ออกมา และร้องไห้หนักขึ้นเรื่อย ๆ

เธอกอดเข้าแล้วเริ่มฟุ่มฟาย เธอยันเท้าไปเตะกระจกจนมันแง้มเปิดออก เผยให้เห็นฝนที่ยิ้มมองเธอ
อยู่ตรงนั้นด้วยสีหน้าที่หม่นหมอง

9 ภายใน. บ้านพักผู้ป่วย - กลางวัน

[ย้อนอดีต] ฝนนั่งข้างแม่ของเธอที่เตียงโรงพยาบาล เธอพับลงบนตักของแม่เธออยู่ และโดนแม่
เธอลูบหัวไปพลางๆ สีหน้าฝนดูเศร้าสร้อยเล็กน้อย

แม่

เป็นอะไรลูก

ฝน

หนูไม่คิดว่าหนูจะทำได้เลย ๗

แม่

งานคัดตัวนะเธอ ไม่เห็นเป็นไรเลย ทำให้เต็มที่ก็พอ

ไหนมาลองซ้อมกับแม่ไหม

ฝน

ก็นี้แหละ แค่ซ้อมกับแม่หนูยังไม่กล้าเลย

แม่

ถ้าอย่างนั้นลองให้แม่ลองฮัมให้ก่อนดีไหม

แล้วเราจะเริ่มตามแม่ตอนไหนก็ได้ เอาตอนที่เราพร้อม

ฝนส่ายหน้าแล้วเอาหน้าหันหลบเข้าผ้าห่ม แม่ของเธอค่อย ๆ ฮัมเพลง

ฝนที่ได้ยินก็ค่อย ๆ หันหน้ากลับมาด้วยรอยยิ้ม ก่อนจะค่อย ๆ ร้องตาม ทั้งสองคนฮัมด้วยกัน

10 **ภายใน. ห้องพักผู้ป่วย – กลางวัน**

แม่ของฝนนั่งอยู่คนเดียวในห้องพักผู้ป่วย เธอมองไปรอบแล้ว ๆ แต่วันนี้กลับไว้แววที่ฝนจะมา

11 **ภายนอก. ร้านเหล้า - กลางคืน**

รุ่งนั่งอยู่ที่ร้านเหล้าแห่งหนึ่ง เธอยืนมองผู้คนที่ขึ้นไปร้องเพลง แล้วเดินลงมาทีละคน จนผู้ประกาศ
เอ่ยชื่อฝน

ผู้ประกาศ

มาครับผม คนต่อไป น้องนันท์นพิณ

รุ่งยิ้มดีใจ เธอตบมือพร้อมกับส่งเสียงเชียร์ พร้อม ๆ กับเสียงผู้ประกาศที่กำลังพูดตามหาตัวของเธอไป แต่ดูเหมือนว่าจะไม่มีใครหาฝนเจอ

ผู้ประกาศ

เอ้า เหมือนว่าลิปมาได้ครับ

สิ้นเสียงพูด รุ่งก็ยื่นมองรอบ ๆ ตามหาฝน

12 ภายนอก. หน้าร้านอาหาร - กลางคืน

ฝนนั่งอยู่ในร้านอาหารตรงข้ามกับร้านเหล้านั้น โดยข้างหลังเป็นภาพร้านเหล้าที่กำลังร้องเพลงดัง ฝนกำลังมองไปที่ร้านเหล้าอย่างใจจดใจจ่อ ในหูของเธอใส่หูฟังพร้อมกับเครื่องอัดเสียงที่วางข้าง ๆ

รุ่ง

หลอกกันตัวหนี

รุ่งเดินเข้ามาทักจนฝนตกใจเบา ๆ

ฝน

เอ้าพี่

รุ่ง

ไหนบอกลิขิ้นฮ้องเพลง รวแก้เอเลย

ฝน

หนูเจ็บคออะพี่

รุ่ง

ป้าดดด อย่ามาได้ฮ้อ เมื่อกวานขึ้นกะเห็นร้องอยู่

รู้ง่วงงอกรีบมานั่งด้วยอย่างรวดเร็ว ฝนมองตามแล้วช้าเบา ๆ พร้อมกับพูดติดตลก

ฝน

หนูว่าจะเลิกร้องเพลงแล้วอะพี่

รู้จ

เ้า แล้วออกดิฉันโตได้

ฝน

หนูก็แฮ้งงานของหนูไปเรื่อย ๆ นี่ล่ะ

รู้จ

แต่โตยังเรียนบ่จบบ่แมนติ

ฝนพยักหน้า

แล้วเป็นจั่งได้คี้คิดจะเลิกร้อง

ฝน

หนูร้องบนเวทีไม่ได้พี่

พี่ก็เห็น แค่มื่อวานพี่เข้ามาทัก

หนูยังหนีเลย

ฝนช้าเบา ๆ

ฝน

ก็ไม่ว่าจะทำไปทำไมอะ เหนื่อยจะตาย

เคยมีเหตุผลให้มันแหละ

.....

แต่ตอนนี้ไม่แล้ว

ฝน

ไม่เครียดดีพี่

รู้

โ้ย บ่ ๆ เสียตายชื่อ ๆ รอบนี้มีแต่คนร้องพอกำก่า

ฝน

กำก่าแปลว่าอะไรอะ

รู้

So So

ฝนหัวเราะเบา ๆ

รู้

แม่นหยั่งง สาวอินเตอร์ได้อค่า

ฝนหัวเราะแล้วก็พยักหน้าเบา ๆ

รู้

กินเสร็จแล้ว มานำกันได้บ่

ฝนสงสัยกับคำถามที่ได้ยินเล็กน้อย

13 ภายนอก. งานเลี้ยงบ้าน - กลางคืน

รู้และฝนเดินเข้าไปในบ้านหลังหนึ่งที่กำลังจัดงานเลี้ยงกัน เสียงดนตรีอีสานดังลั่นพร้อมกับเสียงผู้ชายคนหนึ่งที่กำลังร้องเพลงอย่างไม่เข้าจังหวะและตะโกนโวยวาย แต่บรรยากาศที่ทุกคนดูสนุกสนาน ฝนที่เห็นแบบนั้นก็หยุดชะงัก จนรู้หันมาคุยกับเธอ

รู้

มา ร้องเพลงกัน

ฝน

เฮ้ย ไม่เอา หนูไม่รู้จักใครเลย

รู้จ้

ไ้อัยยย จอย ๆ ม่วนนะอ้าย เห็นลุงนนท์บ่ปะ

เพิ่นร้องเพราะบ้อ บ่เห็นมีผู้ไ้สน

ฝนมองตามรู้จ้เข้าไปยังในงานเลี้ยง เธอเห็นผู้ชายร่างท้วมคนหนึ่งกำลังตะโกนร้องเพลงออกมา
สุดเสียง แต่ทุกคนยังดูสนุกสนาน

รู้จ้

มาได้

ฝนยังไม่ทันตอบแต่รู้จ้ก็ดึงมือเธอเข้าไปในวงอย่างไม่ได้ตั้งใจ

รู้จ้

หวัดดีค่า หนูกับหมู่ขอม่วนนำได้บ้อออ

ผู้ใหญ่ 1

ไ้อัยยย มาได้ตัว อันนี้ผู้ไ้สน

รู้จ้

ฝนจะ ลูกยายพิณ

ผู้ใหญ่ 2

เอาตี คีบเห็นโดนแล้วน้อออ มา ๆ ๆ ฮ้องจักเพลง

รู้จ้รีบวิ่งเข้าไปหาลุงนนท์แล้วไหว้ขอเขา เธอเข้าไปพิมพ์เพลงหนึ่ง แล้วรีบเอาไม้ค้กลับมาให้ฝน

ฝน

ไม่เอา ไม่ร้อง

รู้จ้

ไ้อัยยย เขาได้ด เพื่อนี้ ให้อ้ายแห่

รู้จ้พูดจบแล้วยัดไม้ค้ใส่มือฝน เพลงขึ้นหน้าจอมาเป็นเพลงข้าง ฝนหันหน้าไปมองรู้จ้อย่างขุ่นเคือง

รู้จ้

เอ้า เด็กยังร้องได้เลยอ้าย เอาได้

ฝนมองไม้ค้ของตัวเองและผู้คนรอบ ๆ ที่กำลังจับจ้องมองเธอ แสงที่หน้าจอกำลังบอกว่าเพลงจะขึ้น และดนตรีก็กำลังเริ่มบรรเลง เธอใจเต้นรัวขึ้นอีกครั้ง เธอมองจอตาเขม็ง พร้อมเริ่มร้องเพลงอย่างเกร็ง

ฝน

ข้าง.. ข้าง ข้าง

น้องเคยเห็นข้างหรือเปล่า

ข้างมันตัวโตไม่เบา

จมูกยาวๆเรียกกว้างวง

มีเคี้ยวไต้วงเรียกกว้าง

มีหูมีตา หางยาว~~

แต่เปลี่ยนตัวฉันทกลายเป็นข้างตัวใหญ่แต่แล้วเธอก็กลับได้ยินเสียงตบมือดังขึ้นมา เธอหันไปผู้คนรอบ ๆ ที่กำลังยิ้มให้กับเธอพร้อมกับเริ่มตบมือ เธอมองพวกเขาด้วยสงสัย ก่อนจะร้องออกมาอีกครั้งอย่างผ่อนคลายขึ้น

ฝน

เจ้าข้างนี้มันตัวใหญ่

สุขใจที่อยู่ตามนา

ชาวบ้านเขาจับปูจับปลา

ส่วนฉันนี่หนามาช่วยยีนดี

อิมเอมเมื่อยามลงค้ำ

ร้องรำทำเพลงยามนี้

ดนตรีคือของควรมี

ให้เราสุขศรี เพื่อลิ้มมันไป

ร้อง... รำ (เอ้อ เออ เอ็ง เอย)

มาร้อง... บรรเลง (เอ้อ เออ เอ็ง เอย)

อิฉาหละเจ้าช่างตัวใหญ่

เดินไปยามที่ตัวอยากเดิน

ส่วนฉันนี่ยังตัวคนเดิม

ฝนร้องเพลงไปพร้อมกับเสียงตบมือ แล้วเสียงกวีบ้างบางครั้งของผู้ใหญ่ในวง เธอมียิ้มเล็กน้อย พร้อมกับบรรยากาศที่ตอนนี้ทุกคนเข้าร่วมไปกับการร้องของเธอ จนเธอร้องจนจบเพลง แล้วทุกคนก็ให้ร้องตบมือ

เธอมองไปรอบ ๆ แล้วเห็นทุกคนยิ้ม รุ่งเองก็คุยกับยายคนนึงจนดูสนิทสนม จนภาพที่แม่ของเธอยิ้มให้เธอในอดีตก็ย้อนคืนมาอย่างรวดเร็ว เธอเริ่มยิ้มออกมา แล้วอ้าปากร้องเพลง เธอจบวันนั้นด้วยรอยยิ้มที่ใช่ไปกับงานเลี้ยงในทั้งคืน

14 ภายนอก. หน้าบ้านงานเลี้ยง - กลางคืน

ฝนและรุ่งได้ออกมานั่งเล่นที่ม้านั่งไกล ๆ ตัวบ้าน ฝนและรุ่งกำลังดื่มเบียร์ รุ่งมองลุงบ้าที่กำลังลากันอย่างยิ้มร่า และฝนเองที่ชันเข่ามองแก้วน้ำด้วยความคิดอะไรบางอย่าง ด้วยรอยยิ้มจาง ๆ

รุ่ง

เป็นได้ สาวกรุงเทพ มั้วบ้านงานจั่งซี่ เอนจอยบ่

ฝนข้าพร้อมกับหันมามองด้วยรอยยิ้ม

ฝน

So So

ทั้งสองหัวเราะ ฝนกลับเข้าไปมองในงาน

ฝน

สนุกดีนะพี่

รู้จ

นั่นล่ะ แค่ม่วนซี้ด ๆ กะร้องไปโล้ด

มันก็คือใช้ชีวิตล่ะ เอนจอยไป

เข้าใจโตน่าแหละ

ตอนปู่ยายที่เลี้ยงเฮามาคนเดียวตายไป

ตอนนั้น ถ้ามองกลับไป มีคนพาไปเที่ยวแบบน้ำมันดีอีหลี

ยิ่งสิ่งที่โตมำกน้านั้นล่ะ

ฝนที่ได้ฟังก็ยิ้มตาม เธอมองไปรอบ ๆ เห็นคนรอบตัวมีความสุข

ฝน

อันนี้เขาร้องกันแบบนี้ทุกวันเลยหรือพี่

รู้จ

อ้อย บ่ ลุงนนท์นะเขาถึกหวย เลยเปิดคาราโอเกะฮ้องกัน

แต่ก่อนได้ แม่โตนะเพื่อนมักสิพาอ้ายมาจั่งซี้ดล่ะ

แต่ตอนอ้ายเด็กน้อยเลย

ฝนนิ่งเธอรีบหันไปหารู้งทันทีด้วยสีหน้าตกใจ

ฝน

แม่หนูอะนะ

รุ่ง

แม่นนน เพื่อนสนิทอียังหลาย ๆ อย่าง

ก็ตั้งแต่โตไป แล้วปู่ยายตาย มันก็เหมือนคนสองคน

ที่คอยดูแลกันมั้ง

เราว่าตอนนี้ยายแกคงดีใจน่าจะดูที่มีแกมาอยู่ด้วยแล้ว

แกมยังร้องเพลงนำอีก

ตอนเราก็สายเดินประกวด แกก็ไปคอยดูเรา คอยให้กำลังใจ

ได้อียังหลาย ๆ อย่างก็เพราะเพื่อนี่ล่ะ

แล้วยายเพื่อนเป็นจิ้งได้ ยิ้มแป้นน เลียบต่อนอยู่กับโตนิ

ฝนจ้องหน้ารุ่งอย่างไม่กระพริบ เสียงหัวใจเธอเต้นรัว น้ำตาที่ค่อย ๆ ซึม เธอนึกย้อนอดีตไปยังตอนที่เคยอยู่กับแม่ ภาพวันแรกที่มาหาแม่เธอพร้อมรอยยิ้ม (Scene20) และภาพที่สีหน้าอันเรียบเฉยของแม่ เธอลุกขึ้นมา แล้วจูงมือของรุ่งเดินตามมาด้วย

15 ภายใน. บ้านพักผู้ป่วย – กลางคืน

ฝนเปิดประตูเข้าไปในห้องพักผู้ป่วย เธอยืนจ้องหน้าแม่ที่ตกใจที่ฝนเดินเข้ามาอย่างรวดเร็ว จนเธอได้เห็นรุ่งจนมีสีหน้าที่ตกใจ ฝนที่เห็นแบบนี้จึงรับรู้ว่ามีแม่เข้าใจในทันที

ฝน

ทำไมอะแม่

แม่โกรธหนูหรือ หรือแม่เกลียดหนูไปแล้ว

ที่หนูฟังจะมาหาแม่ก็ตอนพ่อตาย

หรือเพราะหนูทำให้แม่ผิดหวังเพราะยอมแพ้อะ

แม่ของเธอที่เห็นฝนกำลังตะคอกก็ตกใจจนน้ำตาไหล

ฝน

แม่รู้ไหมว่าตั้งแต่หนูมาอยู่ที่นี้แม่เป็นโลกทั้งใบคนเดียวของหนู
คืออย่างเดียวในชีวิตหนูที่ทำให้หนูอยากเดินตามฝัน อยากใช้ชีวิต
แต่จู่ ๆ มาวันหนึ่งแม่ก็มาทำตัวเหมือนโกรธหนู ไม่อยากคุยกับหนู แม่ทำ
ทำไมอะ แม่รู้ไหมว่าหนูต้องอยู่คนเดียวในบ้านหลังนี้นานแค่ไหน ต้อง
ใช้ชีวิตยังไง
ขอแค่คำเดียวได้ไหมแม่ แล้วหนูจะไม่กวนอีกแล้ว

ฝนพูดจบก็มองหน้าแม่ค้างอยู่นาน แม่เธอมองกลับแต่ด้วยสีหน้าอันเจ็บปวด ฝนรีบหยิบเครื่องเล่น
เทปมาวาง แล้วเดินออกไป

แม่

ฝน.....

ฝนชะงักแล้วเธอก็ยื่นรอยยิ้มด้วยความหวัง แต่แล้วสิ้นเสียงเรียกชื่อเธอก็กลับไม่มีคำพูดใด ๆ เอย
ออกมาต่อจากนั้นอีก ฝนจึงเดินออกไป รุ่งหันมามองแม่ของฝนด้วยคำถาม เธอเดินตามฝนไป

16 ภายใน. ทางเดินกลับบ้าน – กลางวัน

ฝนเดินไปกับรุ่งในถนน ตาเธอแดงก่ำ จมูกเธอซีดสด ลักษณะของเธอเหมือนกับคนที่เพิ่งจะทราบข่าว
ร้ายในโรงพยาบาล รุ่งจึงรีบวิ่งตามออกมา

รุ่ง

ฝน ฝน!! ฝนเป็นอะไรอะ

รุ่งตกใจ ทำท่าเหมือนจะพูดอะไร แต่ก็ไม่พูด

ฝน

หนูขอบคุณนะพี่ ที่พาหนูไปร้องเพลงในวันนี้

สัปดาห์หน้าก็อย่าลืมไปเชียร์หนูด้วยนะ

หนูว่าหนูวิธีร้องเพลงแบบไม่ต้องสนอะไรแล้วแหละ

รุ่ง

เกิดอะไรขึ้นอะฝน แล้วแม่เราละ

ฝน

พี่รู้ไหม จู่ ๆ แม่ก็มาเมินหนู ไล่หนูกลับ

ตลอด 1 ปี ที่ผ่านมานูต้องเจอกับอะไรบ้าง

พี่บอกใช่ไหมว่าแม่ดูแลพี่ยังไง แต่พี่ดูแม่หนูในวันนี้

ลูกตัวเองแท้ ๆ ขนาดมาพูดขนาดนี้ แม่เขายังไม่คิดจะพูดอะไรกับหนูเลย

แล้วหนูต้องเจอแบบนี้มา 1 ปีพี่ 1 ปี

พี่จะให้หนูยิ้มรับมันเหวอ

ฝนพูดจบก็ร้องไห้โฮ เธอสวมกอดเข้ากับรุ่ง

17 Montage รุ่งช่วยให้ฝนหายเศร้า

--- ฝนและรุ่งออกไปเดินเล่นด้วยกัน

--- รุ่งและฝนทำอาหารด้วยกัน

--- ฝนและรุ่งนั่งกินข้าวด้วยกัน รุ่งหยิบกล่องพัสดุมานำให้

“แม่ฝากข้อความมาให้ฝนนะ” รุ่งพูด ในกล่องมีเครื่องเล่นเทปพร้อมกับกระดาษ
ชื่อฝนแปะทับเอาไว้

แต่ฝนปิดมันลง

--- ฝนอยู่ข้างในบ้าน เพื่อเปลี่ยนชุด แต่งหน้า จังหวะเพลงเศร้า เธอมองตัวเองในกระจก
ฝนค่อย ๆ มองเงาสสะท้อนของตัวเองอย่างละเอียดละไม เธอมองแล้วกุมหน้าอกตัวเอง
เบา ๆ เธอหลับตาลง

Match cut :

18A ภายใน. งานประกวดร้องเพลง - กลางคืน

ฝนนั่งอยู่ข้างหลังเวทีอย่างประหม่า คนรอบ ๆ ที่น้อยกว่ารอบที่แล้ว คิวในแถวกับคนจัดคิวที่ดูน่า
กลัว เธอตื่นตระหนกขึ้นเรื่อย ๆ ภาพค่อย ๆ แคบเห็นจนเหลือแค่ตัวเธอเอง

ก้อก

รู้้งเอาเครื่องเล่นเทปมาเคาะที่หัวของฝนหนึ่งที ก่อนที่จะมานั่งข้าง ๆ

รู้้ง

ลืมไว้ เลยเอามาให้

ฝนมองหน้ารู้้งอย่างสงสัย รู้้งหันกลับมามองอย่างสงบ พร้อมกับยิ้มเบา ๆ

รู้้ง

ลองฟังดูหน่อยนะ พี่ว่ามันช่วย

รู้้งพูดจบแล้วก็เดินจากไป ฝนที่มองตามเธอออกไปก็เห็นรู้้งที่หันมากวนฝนด้วยท่าที่ประหลาดก่อนออกไป ฝนหลุดซ่าเบา ๆ ก่อนจะเริ่มใส่หูฟังฟังเทป เธอนั่งฟังมันอย่างไม่มีเสียงก่อนจะอมยิ้มเล็ก ๆ ออกมา จนเธอโดนเรียกจากคนจัดคิว เธอก็รีบลุกขึ้นไป ในมือเธอรีบโทรหาพี่แนนทันที

18B ภายใน. งานประกวดร้องเพลง - กลางคืน

ฝนมองอย่างลึกลับคิดว่าคนข้างหน้าจะลงเวทีมาตอนไหน พร้อมกับเสียงริงโทนที่ดังไม่หยุด จนมีคนรับสาย

ฝน

พี่แนนคะ หนูขอสายแม่หน่อยได้ไหมคะ พอดีหนูรีบมาก

พี่แนนเจียบไปอยู่นาน

พี่แนน

ตอนนี้แม่เขา... ไว้ฝนค่อยโทรมาได้ไหมลูก

ฝน

พี่แนนคะ เกิดอะไรขึ้นเธอ

เสียงรอบ ๆ ตัวของพี่แนนที่แทรกเข้ามา ได้ยินดังบรรยายากาศที่วุ่นวาย พร้อมกับเสียงรถพยาบาลที่กำลังใกล้เข้ามา

ฝน

พี่แนนคะพี่ เกิดอะไรขึ้น

พี่แนน

พี่แนน

ฝน ลูก ทำใจดีๆเอาไว้นะ

ฝนฟังเสียงโทรศัพท์ที่ใจเต้นรัวขึ้นเรื่อย ๆ เสียงมันดังจนกลบทุกเสียงรอบตัวเธอแม้ว่าจะเป็นเสียงที่มาจากลำโพง 10 กว่าตัวข้างหน้าเวที ภาพในอดีตที่แม่เคยพูดกับตนในวัยเด็กย้อนกลับมาอย่างรวดเร็ว พร้อมกับภาพที่เธอฝึกร้องเพลง และภาพที่ฝนเดินยิ้มเข้าห้อง แต่กลับเจอแม่ที่เย็นชา เธอก้มลงแล้วพยายามจะเอามือไปทาบน้ำอกของตัวเอง เสียงทุกอย่างกับถูกตัดไปหูเธออื้อพร้อมกับใบหน้าที่รับมือไม่ถูก ขณะนี้นักร้องที่อยู่บนเวทีเดินลงมาแล้ว คนให้คิวต่อไปเดินมาหาฝนแล้วพูดอะไรบางอย่างกับเธอ ฝนเงิบจ้งจ้ง ไม่ตอบ จนที่งานค่อย ๆ ดันตัวเธอให้ขึ้นไปบนเวที จนเธอแอบสะดุดกับทางขึ้นเล็กน้อย เธอมองไปข้างหน้าแล้วทุกอย่างดูใหญ่และน่ากลัว เธอยังคงถือมือถือเอาไว้อยู่ ฝนไม่ได้ยินอะไร ยกเว้นแต่เสียงแว่ว ๆ ที่มาจากด้านหลัง ใจเธอยังคงเต้นโครมครามราวกับจะระเบิด

ทีมงาน

น้อง น้อง ขึ้นไปเลย ขึ้นไปก่อน

ฝนหันไปมองตามเสียงแล้วทำตามอย่างไม่มีทราบบสาเหตุ เธอเดินแบบสั้น ๆ ไปหยุดอยู่หน้าไมค์ร้องเพลง เธอถือสายโทรศัพท์จนจบลง พร้อมกับเสียงหัวใจที่ยังคงเต้นโครมคราม ที่ค่อย ๆ เงียบลงทีละนิดจนฝนหลับตาลง ฝนมองกวาดไปมาราวกับหาจุดไฟก็ไม่ได้ จนเธอเห็นสีหน้ารุ่งที่เป็นห่วง จนเธอพยายามจะกลับมามีรวบรวมสติอีกครั้ง ฝนพยายามจะเอามือขึ้นมาทาบน้ำอกแต่มีอกกลับไปเกี่ยวกับสายเครื่องอัดเสียงที่ใส่เอาไว้จนเธอเหลือบลงไปมอง ฝนมองเครื่องอัดเสียงพร้อม ๆ กับเสียงหัวใจที่ค่อย ๆ ช้าขึ้นเธอพยายามจะหลับตา..

พร้อมกับเสียงของแม่ในสายที่ดังขึ้นมา

แม่

ท่อนสองดีแล้ว แต่ท่อนเปิดลองลากเสียงกว่านี้

แม่ร้องบ่ได้เก่งอีหยังดอก แต่อย่างน้อย ๆ

แม่ก็พอจะช่วยแบบนี้ได้.....(แม่โก๊ตเสียงร้องเพลงให้ฝน)

.

.

.

.

ขอให้เจ้ามีความสุขหลาย ๆ แล้วจงอย่าปล่อยให้

ความฝันของเจ้าหลุดมือไปเพราะแม่เป็นอันขาดเข้าใจ

ภาพตัดสลับกับฝนที่วิ่งกลับเนิร์สซิ่งโฮมด้วยความเร็ว

19 ภายใน. บ้านพักผู้ป่วย - กลางคืน

ฝนเปิดประตูบ้านพักผู้ป่วยเข้าไป ภาวนาข้างในใจว่าเธอจะไม่เห็นภาพที่เธอจะได้เห็น แต่ทำใจอยู่พักหนึ่ง เธอเปิดประตูเข้าไป เสียงฮัมของแม่ยังคงเล่นต่อไป จนฝนเริ่มเอ่ยร้องตาม ภาพของแม่เธอที่กำลังนั่งอยู่ตรงนั้น พร้อมกับแสงที่ค่อย ๆ สว่างวาบขึ้นมา แม่ของเธอหันมายิ้มให้กับฝน ฝนเดินลงไปนั่งลงบนตักของแม่ เสียงเพลงขึ้นมาพร้อมกับเสียงฮัมเพลงกล่อมของแม่ และภาพความฝันที่เธอจะได้ใช้เวลากับแม่เธอ

ทั้งภาพที่ฝนและแม่เดินเล่นในสวนด้วยกัน ภาพที่ฝนและแม่นั่งกินข้าวด้วยกัน ภาพที่นั่งฝึกร้องเพลงกับแม่ในบ้านพัก

ฝน

นอนสาหล่าหลับตาลูกกล่อม

นอนล่อมออมคูน้อยไกวเปล

นอนสาเจ้าฝนลิเฝ้ากล่อมนอน

นอนหลับตาฝนลิห่มผ้าให้

นอนหลับแล้วให้อยู่ดีมีแสง
 ให้คำแพงนอนหลับฝันดี...
 ให้สุขซีเจริญก้าวหน้า
 ให้นางฟ้ามาเบิ่งมาแยง
 ทุกเช้าแลงให้คำแพงสุขซี
 ให้แม่มีความสุขมากล้น
 ให้แม่นั้นพันโคกทั้งหลาย
 นอนสบายสาเด้ออแม่
 ตื่นขึ้นมาลูกสิพาไปไฮ้
 ลูกซีได้ไปหาปูหาปลา
 อยู่ท่งนาฝากล่ำหวยใหญ่
 แม่สิได้นอนหลับฝันดี
 ฝนตกรินลมเย็นจอยๆ
 แม่คนงามนอนหลับชะเด้อ
 เออเอ้อะเออ เอ้อะเออเอ้อะเอออ...

20 ภายใน. บ้านพักผู้ป่วย - กลางวัน

ฝนและแม่นั่งอยู่ในห้องพักผู้ป่วย ฝนกำลังมองพ่อที่กำลังสูบบุหรี่คุยโทรศัพท์อยู่ข้างนอกไกล ๆ

แม่

บ๊าดด เก็บไว้อย่างดีเลยตั้วหนี

ในมือของแม่ถือเครื่องเล่นเทปอันเก่าไปมา ฝนพยักหน้าเบา ๆ

แม่

พรั่งนี้หนูกลับแล้วไซ้ใหม่

ป้าดุด ช้บรรมมาตอนเที่ยง ฟึ่งพ้อกันแปป ๆ กะชีกลับแล้ว

แม่ของฝนพูดติดตลก แต่หน้าฝนกลับจริงจัง

บ่ต้องห่วง แม่บ่โกรธโตดอก

จำสัญญากันได้บ่

อย่าเศร้าไปเลย เดี่ยวทุกอย่างมันก็ดีขึ้น

ห้ามถิ่มความหวังในชีวิตเป็นอันขาด เข้าใจบ่

21 ภายใน. เวที - กลางคืน

ท่อนสุดท้าย กับภาพเธอฝนอยู่บนเวที เธอน้ำตาไหล พร้อมกับเครื่องเล่นเทปที่มีกระดาษแปะอยู่ในมือ

ฝนพยักหน้า

จบ.

บทที่ 4

การเตรียมการทำภาพยนตร์ (Pre-Production)

1. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำ ภาพยนตร์ (Pre-production)

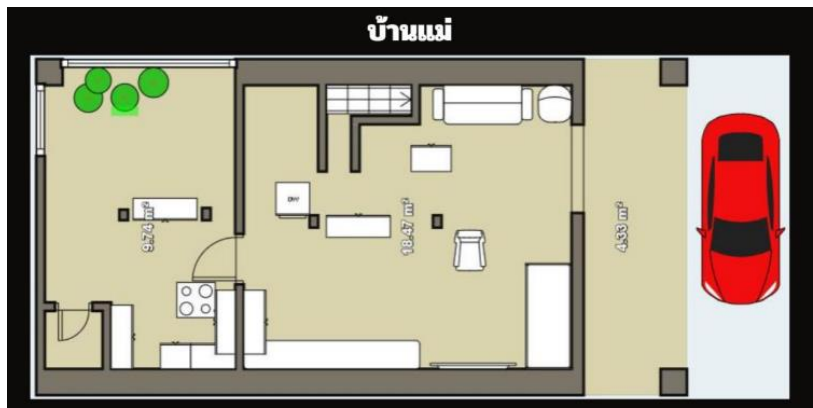
- 1.1 การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์
- 1.2 การหาสถานที่ถ่ายทำ
- 1.3 การขึ้น 3D และการทำ Floorplan เพื่อ Test scene
- 1.4 การเตรียมอุปกรณ์ในการถ่ายทำ
- 1.5 Shooting Breakdown

1.1 การวางแผนการทำงานในการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

ในการเตรียมการถ่ายทำจะเริ่มจากการลงไปสำรวจพื้นที่ จ.ขอนแก่น ในวันที่ 22-24 ตุลาคม เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดของหนัง และหลังจากนั้นจึงกลับมากรุงเทพฯ เพื่อหาบ้านพักผู้ป่วยที่จะใช้สำหรับใช้ให้แม่ของฝนพักรักษาตัวตามเรื่องที่เราเขียนไว้ จากนั้นจึงนำสถานที่มาจำลองแบบ 3D เพื่อวางแผนการเคลื่อนกล้อง และตำแหน่งของไฟ เพื่อให้ได้ตามเทคนิคที่ต้องการ

1.2 การหาสถานที่ถ่ายทำ เนื่องด้วยในวันที่ 20-24 ตุลาคม ได้มีการไปตามหานักแสดงจึงมีการลงไปสำรวจพื้นที่ในการถ่ายทำต่าง ๆ ด้วยในเวลาเดียวกัน

1.2.1 บ้านฝนกับแม่ ขอนแก่น

รูปภาพที่ 4.1 บ้านฝนกับแม่ ขอนแก่น

1.2.2 บ้านพ่อ ขอนแก่น

รูปภาพที่ 4.2 บ้านพ่อ ขอนแก่น

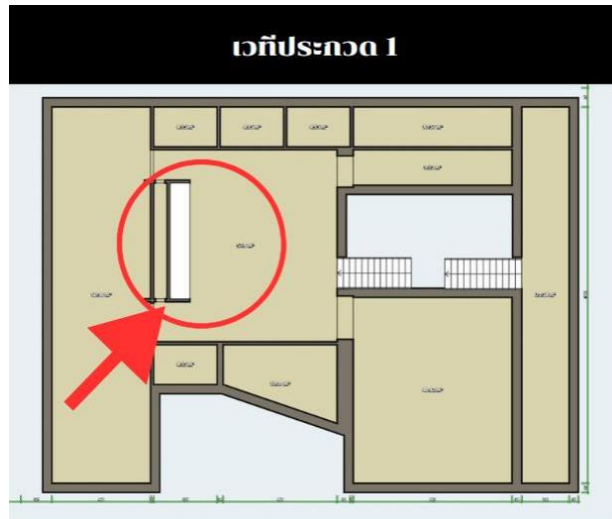
1.2.3 บ้านงานเลี้ยง ขอนแก่น

รูปภาพที่ 4.3 บ้านงานเลี้ยง ขอนแก่น

1.2.4 เวกีประกวด 1 แฟร์มาร์เก็ต ขอนแก่น

รูปภาพที่ 4.4 เวกีประกวด 1 แฟรี่มาร์เก็ต ขอนแก่น

1.2.5 ร้านอาหาร ขอนแก่น

รูปภาพที่ 4.4 ร้านอาหาร ขอนแก่น

1.2.6 ทุ่งนา ขอนแก่น

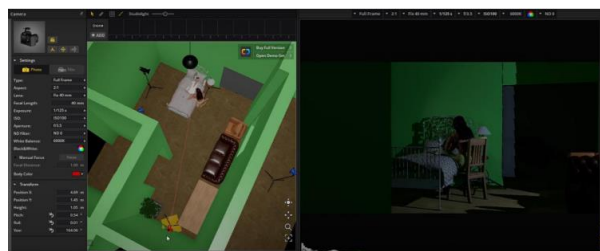
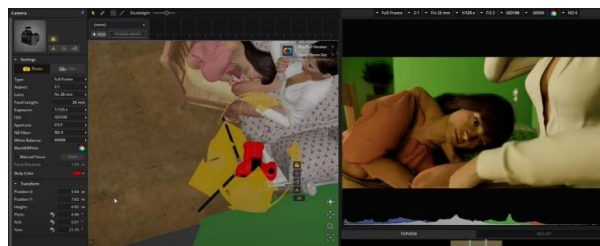
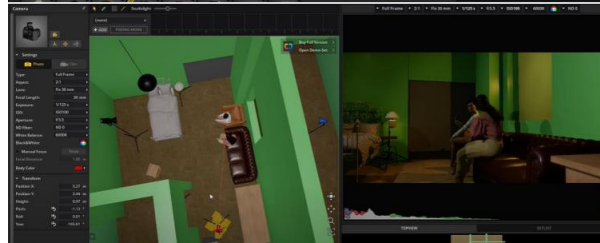
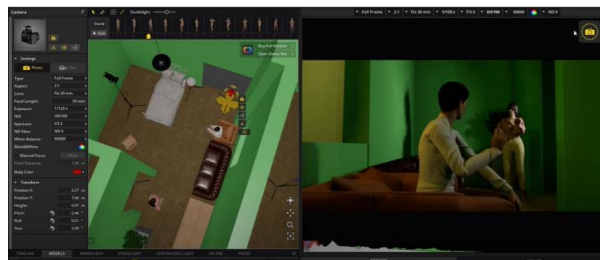
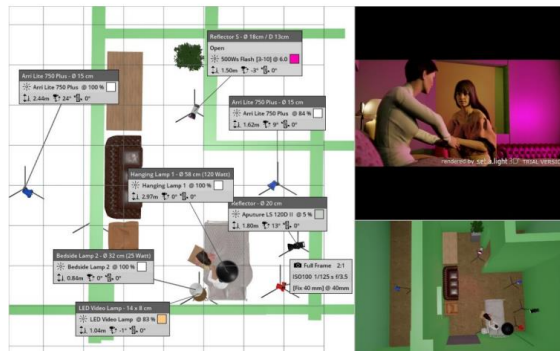
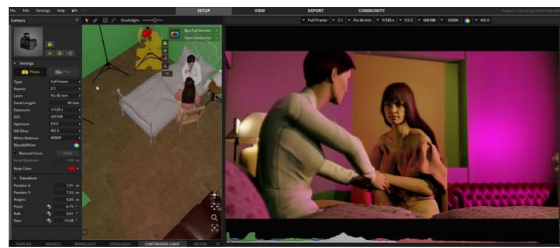
รูปภาพที่ 4.5 ทุ่งนา ขอนแก่น

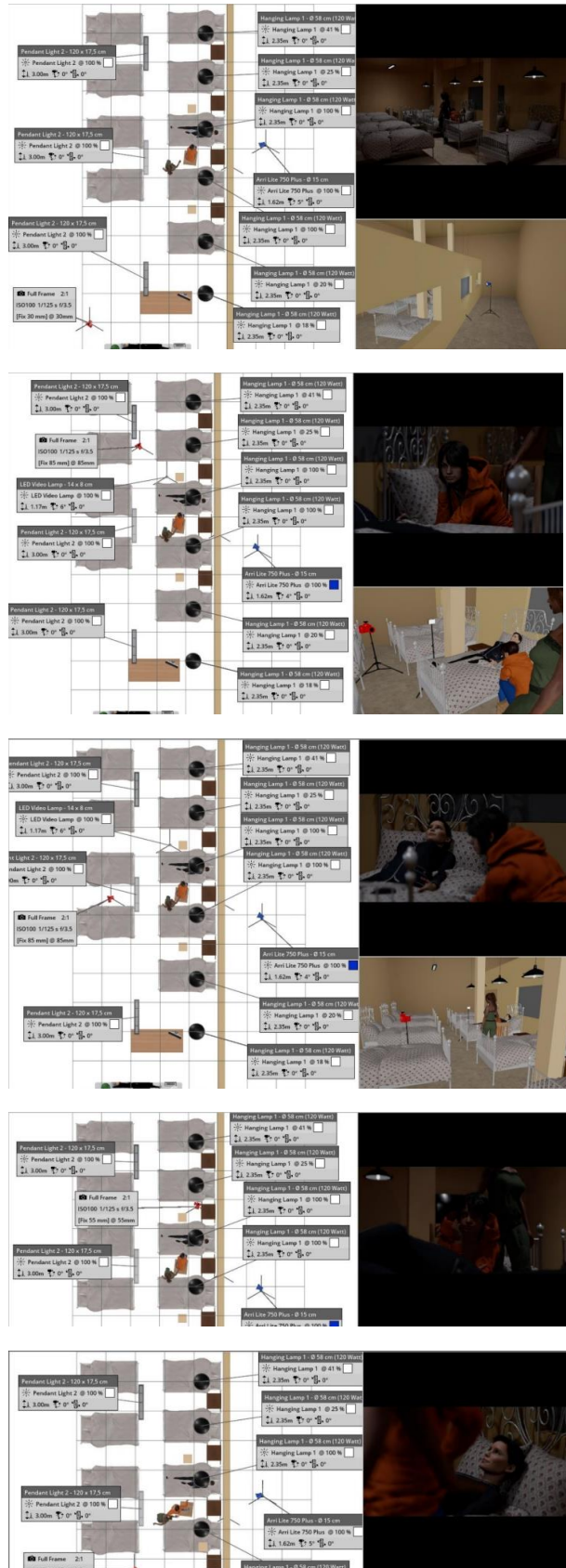
1.2.7 บ้านพักผู้ป่วยกรุงเทพ

รูปภาพที่ 4.6 บ้านพักผู้ป่วยกรุงเทพ

1.3 การขึ้น 3D และการทำ Floorplan เพื่อ Test scene

รูปภาพที่ 4.7 จาลอง TestScene

1.4 การเตรียมอุปกรณ์ในการถ่ายทำ

Equipment		
1	Sony FX3	1
2	Metabone	1
3	Lens	1
4	Focus Jame	1
5	No Filter	1
6	Handle grip	1
7	Small Rig	1
8	Lanpart Plat	1
9	Tripod Miller	1
10	ที่ใส่ V-Mount	1
11	HDMI to HDMI	4
12	Arm Rig	2
13	Atomos Shinobi Monitor	2
14	Sony Baterry	4
15	Wireless Langi 300	1
16	D-tap to Wireless	2
17	USB to Type C	1
18	V-mount	4
19	V-Mount Charger	1
20	Sony Baterry Charger	1
21	SDI	2
22	Monitor มก.	1
23	ขา Monitor มก.	1
24		
25		
26		
27	Light	
28	750 W	1
29	Aperture light	1
30	ไฟฟลอปด์	1
31	สายไฟ	6
32	C-Stand	5
33	Gobo black	1
34	Silk White	1
35	ผ้าดำ	1
36		
37		
38	Sound	
39	Recorder	1
40	Wireless	1
41	Headphone	1

ตารางที่ 4.1 รายการอุปกรณ์ในการถ่ายทำ

1.5 Shooting Breakdown

Off Key Life's ก่อนเสียงพาดจาก SHOOTING BREAKDOWN										วันพฤหัสบดี 29 ก.พ. 2024			
เบอร์โทร Dir. 094-372-5993		LOCATION : บ้านชาย								DAY - Night	1 of 4		
ครีมน PM. 0909063722		General Call time								Shooting Call	12:00 AM		
		12:00 หลังเที่ยง								Lunch Ready	12:00 หลังเที่ยง		
										Dinner Ready	5:30 หลังเที่ยง		
note :										Total Shot	8		
		Est. wrap 22:00								weather : Mostly Sunny			
		Sunrise : 06:26				Sunset : 18:15				High 35 Low 24			
												55.% chance of rain	
TIME	SC	SHOT	SHOT TYPE	CAM MOVE	Day/Night	LOCATION	DESCRIPTION	BLOCKSHOT	DAY / Wardrobe	TALENT	ART	REMARK	
setting // Make Up 08:30 - 09:30													
16:30 - 18:00	1	1	MS Eye Level	STS	Day	ทุ่งโล่ง	ฝนนั่งอยู่ที่ทุ่งโล่ง			ฝน, รุ่ง	เครื่องบันทึกเสียง	เลนส์มือตัด	
	1	2	CU High A	STS	Day	ทุ่งโล่ง	มือข้างหนึ่งของเรอถือเครื่องอัดเสียง			ฝน, รุ่ง			
กินข้าว / ถ่ายโล 18:00-19:00													
19:00 - 19:30	11	1	EX	HA	Night	บ้านเฮล้า	ที่บ้านเฮล้าแห่งหนึ่ง						
	11	2	MCU	STS	Night	บ้านเฮล้า	รุ่งนั่งอยู่ที่บ้านเฮล้า มองไปมองมา						

20:00-21:00	12	1	MS	STS	Night	ร้านอาหาร	คืนมีฝนชุกหนักและมีลมพัดแรงที่ตึกแถว					
	12	2	MLS	STS	Night	ร้านอาหาร	คืนมีฝนชุกหนักและมีลมพัดแรงที่ตึกแถว					
	12	3	MS	STS	Night	ร้านอาหาร	คืนมีฝนชุกหนักและมีลมพัดแรงที่ตึกแถว					
	12	4	MCU	STS	Night	ร้านอาหาร	คืนมีฝนชุกหนักและมีลมพัดแรงที่ตึกแถว					
wrap up 22:00												

ตารางที่ 4.2 Breakdown Q1

Off Key Life's ก่อนเสียงจะพาดจาก SHOOTING BREAKDOWN										วันพฤหัสบดี 29 ก.ย. 2024										
โทรนัด Dr. 094-372-5993		LOCATION : บ้านยาย								DAY - Night	1 of 4									
รับชม PM. 0909063722		General Call time								Shooting Call	11:00 AM									
		11:00 ก่อนเที่ยง								Lunch Ready	12:00 หลังเที่ยง									
										Dinner Ready	6:00 หลังเที่ยง									
note :										Est. wrap 22:00								Total Shot	15	
										Sunrise : 06:10 Sunset : 17:54								weather : partly cloudy		
										High 31 Low 26		55% chance of rain								
setting // Make Up 08:30 - 09:30																				
TIME	SC	SHOT	SHOT TYPE	CAM MOVE	Day/Night	LOCATION	DESCRIPTION	BLOCKSHOT	DAY / Wardrobe	TALENT	ART	REMARK								
13:00 - 18:00	3	1	CU to MS	Steadicam	Day For Night	บ้านยาย	longtake ร้องเพลงขับขานที่สวนข้างบ้าน		DAY1	ฝน, รุ่ง										
	3	2	MS	Dolly	Day For Night	บ้านยาย	รับหน้าฝนเริ่มร้องเพลง		DAY1	ฝน, รุ่ง										
	3	3	INS	Dolly	Day For Night	บ้านยาย	Ins โทรศัพท		DAY1	ฝน, รุ่ง										
	3	4	INS	Dolly	Day For Night	บ้านยาย	Ins ลำโพง		DAY1	ฝน, รุ่ง										
	3	5	MS	Dolly	Day For Night	บ้านยาย	Ins โคมไฟ		DAY1	ฝน, รุ่ง										
	5	1	MS	STATIC	Day For Night	บ้านยาย	ฝนกินข้าว		DAY1	ฝน, รุ่ง										
	5	2	CU	Tilt	Day For Night	บ้านยาย	มีคนโทรมาฝากคุยด้วย		DAY1	ฝน, รุ่ง										
	5	3	MS	STATIC	Day For Night	บ้านยาย	รับหน้าฝนตอนดอบนชชท		DAY1	ฝน, รุ่ง										
พักกินข้าว 18:00-19:00																				
19:00 - 23:00	7	1	Shot-->	stedicam	Night	บ้านยาย	ฝนกลับมากที่บ้านวางกระเป๋		DAY2											
	7	2	MLS	stedicam	Night	บ้านยาย	รุ่งที่เดินมาได้ยินเสียงร้อง													
	7	3	MS	stedicam	Night	บ้านยาย	รุ่งคิดมาเกาะรั้ว / OTS													
	7	4	MLS	PAN	Night	บ้านยาย	ฝนหันหน้าไปพื้นที่หกรุ่ง		DAY3											
	12	5	MS	STATIC	Night	บ้านยาย	ฝนวิ่งวิ่งหลบเข้าในคิ้วบ้าน													
	12	6	MS	STATIC	Night	บ้านยาย	รุ่งพูดรีนออก													
	7	7	MS	STATIC	Night	บ้านยาย	ประจู่													
wrap up 00:00																				

ตารางที่ 4.3 Breakdown Q2

Off Key Life's ก่อนเสียงระฆาก SHOOTING BREAKDOWN										วันที่ 2 มี.ค. 2024		
เบอร์ Dir. 094-372-5993		LOCATION : บ้านชายบ้านหินแสนเทพ								DAY - Night	3 of 4	
คืน PM. 0909063722		General Call time								Shooting Call	13:00	
		1:00 หลังเที่ยง								Lunch Ready	1:00 หลังเที่ยง	
										Dinner Ready	6:00 หลังเที่ยง	
										Total Shot	21	
note :		Est. wrap 23:00								weather : partly cloudy		
		Sunrise : 06:10				Sunset : 17:54				High 31 Low 26 55.% chance of rain		

TIME	SC	SHOT	SHOT TYPE	CAM MOVE	Day/Night	LOCATION	DESCRIPTION	BLOCKSHOT	DAY / Wardrobe	TALENT	ART	REMARK
setting // Make Up 13:00 - 14:00												
14:00 - 17:00	17	10	MS	STATIC	Day	บ้านชาย	ฝนวิ่งฟังเพลง รุ่งเล่นกับแมว		Costume 5	ฝน, รุ่ง	บูฟิ่ง	
	17	1	MS	STATIC	Day	บ้านชาย	ฝนและรุ่งกินข้าว		Costume 1	ฝน, รุ่ง	จานข้าว / อาหารแมว	
	17	2	MS	STATIC	Day For Night	บ้านชาย	หน้าทีวี		Costume 2	ฝน, รุ่ง	ซีเมนต์	
	17	3	MLS	STATIC	Day For Night	บ้านชาย	ฝนและรุ่งนั่งดูทีวี		Costume 2	ฝน, รุ่ง	ซีเมนต์	
	17	4	CU	STATIC	Day For Night	บ้านชาย	กล่องที่รุ่งเอามาให้		Costume 2	ฝน, รุ่ง	กล่องใส่เครื่องอัดเสียง	
	17	5	CU	STATIC	Day For Night	บ้านชาย	รับเครื่องอัดเสียงที่วางอยู่		Costume 2	ฝน, รุ่ง	กล่องใส่เครื่องอัดเสียง	
	17	6	CU	STATIC	Day For Night	บ้านชาย	รับหน้าฝน		Costume 2	ฝน, รุ่ง	บูฟิ่ง	
	17	7	CU	STATIC	Day For Night	บ้านชาย	รับหน้ารุ่ง		Costume 2	ฝน, รุ่ง		
17	8	MLS	STATIC	Day For Night	บ้านชาย	ฝนนอนอยู่บนเตียง		Costume 3	ฝน	บูฟิ่ง		

17	9	MS	Dolly In	Day For Night	บ้านชาย	รุ่งจัดผมให้ฝนก่อนเดินออกไป ฝนมองกระจก		Costume 4	ฝน, รุ่ง	ทีวี ขอนมเคอ็อท		
พักกินข้าว / Set up 17:00-19:00												
19:00 - 20:30	14	1	Full Shot OTS	STATIC	Night	ป่ารดี	ฝนและรุ่งได้ออกมา นั่งเล่นที่ข้างฝั่งไกล ๆ					ถ่ายจากในงานโปรดี
	14	2	MFS	STATIC	Night	ป่ารดี	Master คอยกัน					
	14	3	MS	STATIC	Night	ป่ารดี	รับหน้าฝน					
	14	4	MCU	Dolly in	Night	ป่ารดี	รับหน้าตรงฝน					
	14	5	MS	STATIC	Night	ป่ารดี	รับหน้ารุ่ง					
	14	6	CU	STATIC	Night	ป่ารดี	รับหน้าตรงรุ่ง					
20:30-23:00	13	1	to MS to	stedicam	Night	ป่ารดี	งานเสียงเต็ม ๆ					ไมค์ร้องเพลง
	13	2	MS	Stedicam	Night	ป่ารดี	ฟิล ๆ รับฝนว่วน					ไมค์ร้องเพลง
	13	3	MS	Stedicam	Night	ป่ารดี	ฟิล ๆ รับรุ่งว่วน					ไมค์ร้องเพลง
	13	4	MS	Stedicam	Night	ป่ารดี	ฟิล ๆ รับประซายม่วน					ไมค์ร้องเพลง
	13	5	ins	STS	Night	ป่ารดี	ทีวีคาราโอเกะ					ไมค์ร้องเพลง
20	1	ins	Stedicam	Night	หาดเนินกลับ	ฝนวิ่งอยู่ที่หาดเนินกลับ						ถ้าเวลาเหลือ
	2	ins	Stedicam	Night	หาดเนินกลับ	เท้าฝนวิ่งที่หาดเนินกลับ						ถ้าเวลาเหลือ

ตารางที่ 4.4 Breakdown Q3

Off Key Life's ก่อนเที่ยงพาฉาก SHOOTING BREAKDOWN											วันอาทิตย์ 3 มิ.ค. 2024											
เบอร์ Dir. 094-372-5993		LOCATION : บ้านยาย									DAY - Night	4 of 4										
ครีมน PM. 0909063722		General Call time									Shooting Call	11:30										
		11:30 ก่อนเที่ยง									Lunch Ready	11:30 ก่อนเที่ยง										
											Dinner Ready	6:00 หลังเที่ยง										
note :											Est. wrap 23:00									Total Shot		24
											Sunrise : 06:10 Sunset : 17:54									weather : partly cloudy High 31 Low 26 55.% chance of rain		
TIME	SC	SHOT	SHOT TYPE	CAM MOVE	Day/Night	LOCATION	DESCRIPTION	BLOCKSHOT	DAY / Wardrobe	TALENT	ART	REMARK										
setting // Make Up 13:00 - 14:00																						
12:30 - 13:30	2	1	MS	STS	Day	บ้านยาย	หน้าม่านในวัยเด็กที่กำลังโดนอุ้มหัว															
	2	3	MS	STS	Day	บ้านยาย	ผ่นวัยเด็กและแม่เดินไปบ้านสองคน															
	2	4	INS	STS	Day	บ้านยาย	เครื่องบันทึกเสียง															
	2	5	INS	STS	Day	บ้านยาย	ผ่นวัยเด็กและเด็กวิ่งด้วยกัน															
13:30 - 16:30	BB	3	MS/CU	Stedicam / Static	Day For Night	บ้านยาย	ผ่นกำลังนั่งคุยกับ ตัวเองในกระจก				ผ่น	หมวดปลอม เบนไทด์ รุคส์ / เครื่องบันทึกเสียง	สองกล้อง ตัวจริง Match Cut กับตอนอื่น									
	BB	1	LS	STATIC	Day For Night	บ้านยาย	ภาพมุมกว้างของบ้าน				ผ่น											
16:30 - 18:00	BB	2	MS	Stedicam	Day For Night	บ้านยาย	ผ่นกำลังนั่งคุยกับ ตัวเองในกระจก				ผ่น	หมวดปลอม เบนไทด์ รุคส์ / เครื่องบันทึกเสียง										
	BB	4	CU	STATIC	Day For Night	บ้านยาย	ผ่นยืนหลับตา แล้วมีเตา				ผ่น											
	1	1	MS Eye Level	STS	Day	ทุ่งโล่ง	ผ่นหรือปู่ที่ทุ่งโล่ง			DAYO	ผ่น, รุ่ง	เครื่องบันทึกเสียง	เลนส์อดีต									
	1	2	CU High A	STS	Day	ทุ่งโล่ง	มือข้างหนึ่งของเออที่เครื่องอัดเสียง				ผ่น, รุ่ง											
พักกินข้าว / Set up 18:30-19:30																						
19:30-22:00	BA	1	MS	STATIC	Night	บ้านยาย	ผ่นคุยๆในประตูด่าน															
	BA	2	MS	STATIC	Night	บ้านยาย	รุ่งจับตระแวงจกกับได้บ้างบ่หนี															
	BA	3	MLS	STATIC	Night	บ้านยาย	นหันไปหากรอบรูป ในหนึ่งบงชั้ววาง															
	BA	4	MCU	STATIC	Night	บ้านยาย	ผ่นถือบ้านมาให้รุ่ง															
	BA	5	MLS	STATIC	Night	บ้านยาย	TWO SHOT นั่งคุยกัน															
	BA	6	MS	STATIC	Night	บ้านยาย	รับหน้าผ่น															
	BA	7	MS	STATIC	Night	บ้านยาย	รับหน้ารุ่ง															
	BA	8	MS	Tilt up	Night	บ้านยาย	รับเครื่องอัดเสียง															
BA	9	MS	STATIC	Night	บ้านยาย	TWO SHOT ส่งหน้าบ้าน																
22:00-23:00	3	1	CU	STATIC	Day For Night	บ้านยาย	INS โทรศัพท์ผ่น															
	3	2	CU	STATIC	Day For Night	บ้านยาย	INS เครื่องบันทึกเสียง															
	3	3	CU	STATIC	Day For Night	บ้านยาย	INS อีฐึ															
	3	4	CU	STATIC	Day For Night	บ้านยาย	INS ของในบ้าน															
	3	5	CU	STATIC	Day For Night	บ้านยาย	INS ที่นอน															
wrap up 23:00																						

ตารางที่ 4.5 Breakdown Q4

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์(Production)

1.Scene 1/ ภายนอก / เย็น / ทุ่งโล่ง

เนื่องจากซีนนี้นั้นใช้เวลาในการถ่ายไม่นานและเป็นช่วงเย็นหลังจากเช็ทอาร์ทพอดิเราจึงเลือกซีนนี้มาถ่ายก่อนเพื่อที่จะได้ประหยัดเวลา และด้วยความที่เป็นทุ่งโล่งเราจึงกังวลว่าถ้าไม่ถ่ายวันแรก วันอื่น ๆ สภาพอากาศอาจไม่เป็นใจ เช่น เกิดฝนตก หรือมีเมฆมาก

2.Scene 2 / ภายใน / กลางวัน / บ้านฝน

ซีนนี้จะเป็นภาพย้อนอดีตของฝนวัยเด็กที่กำลังนั่งอยู่บนตักของแม่ โดยเราได้น้องในหมู่บ้านมาร่วมแสดง แต่ด้วยตัวแสดงวัยเด็กและตอนโตนั้นหน้าตาค่อนข้างแตกต่างกัน จึงใช้วิธีถ่ายเจาะไปที่ดวงตาและเป็นภาพด้านหลังของเด็กแทน โดยจะต้องให้มีภาพที่ฟุ้งดูเป็นอดีต ข้าพเจ้าจึงใช้วิธีนำถุงพลาสติกมาทำให้ยับและครอบไว้หน้าเลนส์เพื่อให้ได้ความรู้สึกดังกล่าว

รูปภาพที่ 5.1 เบื้องหลังการถ่ายทำ

3.Scene 3 / ภายใน / กลางคืน / บ้านฝน

ซีนนี้เป็นซีนที่จะต้องเซทตอนกลางวันให้เป็นตอนกลางคืนข้าพเจ้าและทีมงานจึงได้หากระดาษลัมบาปิดด้านหน้าบ้านเพื่อไม่ให้แสงเข้า โดยมีการจัดไฟในบ้านเพิ่ม ทั้งแสงไฟที่เหมือนจริงและเหนือจริงเพื่อถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของตัวฝนในขณะที่ร้องเพลงเหมือนกับว่าฝนนั้นได้หลุดไปอยู่ในโลกของเธอเอง และมีการใช้ Steadicam ในการถ่ายเพื่อที่จะให้กล้องนั้นเคลื่อนที่ได้ลื่นไหล

รูปภาพที่ 5.2 เบื้องหลังการถ่ายทำ

4.Scene 4 / ภายใน / กลางคืน / เวทีประกวด

ซีนนี้เป็นซีนที่ฝนจะต้องร้องเพลงโดยที่ภาพนั้นจะต้องซ้อนไปมาระหว่างซีนที่ 3 ข้าพจึงพยายามให้ตัวละครนั้นอยู่ตำแหน่งเดียวกัน

รูปภาพที่ 5.2 เบื้องหลังการถ่ายทำ

5.Scene 6 / ภายใน / กลางวัน / บ้านพักผู้ป่วย

เป็นซีนที่ฝนจะต้องเข้าไปคุยกับแม่ แต่แม่นั้นพยายามที่จะทำตัวไม่ให้ความสนใจกับฝน ลูกของเธอ ข้าพจึงพยายามถ่ายให้มีความรู้สึกอ้างว้าง ที่ไม่ว่าฝนจะพูดอะไรแม่ของเธอก็ไม่คุยด้วย

รูปภาพที่ 5.3 เบื้องหลังการถ่ายทำ

5.Scene 7 / ภายใน / กลางคืน / ห้องครัวบ้านฝน

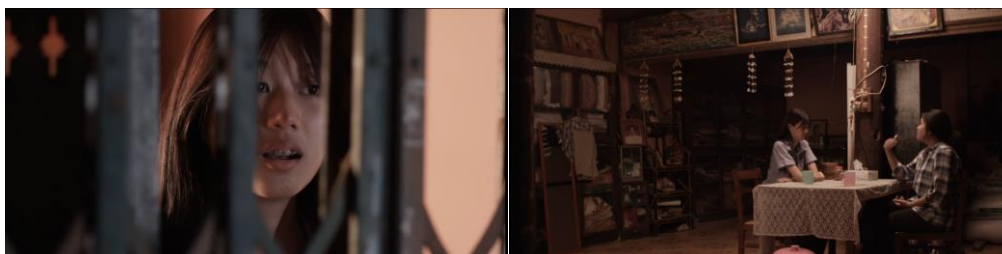
ซีนีจะเป็นตอนที่ผลระบายความรู้สึกของตัวเองหลังจากที่พยายามจะคุยกับแม่ของเธอ แต่ของเธอก็บ้างเหมือนไม่ใส่ใจเธอเลย ไฟจะส่องตามตัวนักแสดงให้เหมือนกับไฟเวที โดยจะเป็นช่วงที่ฝนนั้นหลุดออกมาจากความคิดของตัวเองพอดีเมื่อเจอรุ่ง โดยแสงไฟจะค่อย ๆ กลับมาปกติ

รูปภาพที่ 5.4 เบื้องหลังการถ่ายทำ

5.Scene 8 / ภายใน / กลางคืน / บ้านฝน

หลังจากที่ฝนได้พบกับรุ่ง ที่ได้เห็นเธอตอนร้องเพลงทำให้ฝนต้องหลบเข้าไปในบ้าน โดยรุ่งได้พยายามเข้าไปหาฝน ข้าพเจ้าพยายามจะสื่อถึงอารมณ์ของรุ่งที่ถูกกับเอาไว้อย่างไรให้ฝน นั้นยืนอยู่หลังลูกกรง ที่สื่อถึงเธอถูกขังความรู้สึกไว้ จนรุ่งได้เดินเข้ามา และเป็นภาพที่ได้เห็นสภาพแวดล้อมในบ้านของฝน ที่มีเรื่องราวเต็มไปด้วยหมดสื่อถึงภาวะและความรู้สึกที่เธอแบกเอาไว้

รูปภาพที่ 5.5 เบื้องหลังการถ่ายทำ

6.Scene 9 / ภายใน / กลางวัน / บ้านพักผู้ป่วย

ซีนีจะเป็นซีนที่ฝนไม่ได้มาเยี่ยมแม่แม่จึงได้แต่นึกถึงอดีตที่เคยใช้เวลากับลูก โดยการถ่ายในบ้านพักผู้ป่วยนั้นเกิดล่าช้าในช่วงเช้าจึงทำให้ในซีนนี้ถูกถ่ายในตอนกลางวัน จึงจำเป็นต้องจัดไฟให้กลายเป็นกลางวันแทน

รูปภาพที่ 5.6 เบื้องหลังการถ่ายทำ

7.Scene 11 / ภายนอก / กลางคืน / ร้านอาหาร

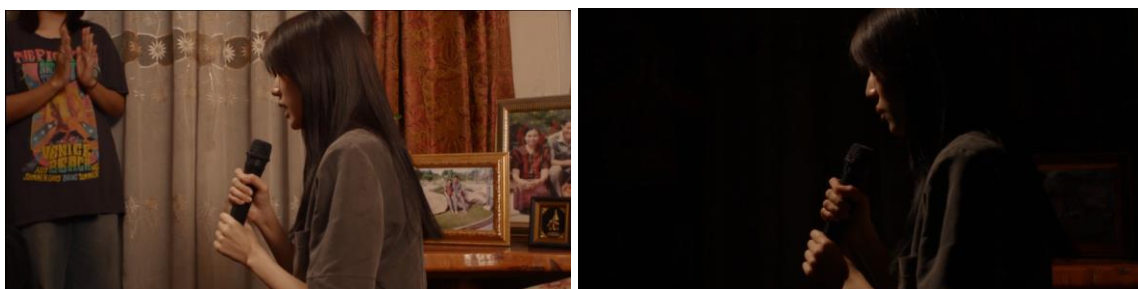
ซีนนี้จะเป็นซีนหลังจากที่รุ่งไปรอฟังฝนร้องเพลงแต่ฝนก็ไม่ยอมไป ทำให้ทั้งคู่มาเจอกันที่ร้านอาหาร โดยข้าพเจ้าต้องการให้รุ่งนั้นเป็นเหมือนแสงสว่างที่เข้ามาทำให้ฝนกล้าร้องเพลง จึงพยายามจัดเฟรมให้ฝั่งรุ่งดูเจิดจ้ากว่า

รูปภาพที่ 5.7 เบื้องหลังการถ่ายทำ

8.Scene 12 / ภายใน / กลางคืน / งานเลี้ยง

ซีนงานเลี้ยงที่ฝนจะต้องร้องเพลงต่อหน้าคนจำนวนมากในขณะที่ฝนกำลังจะร้องเพลง ข้าพเจ้าและทีมงานต้องจัดไฟโดยการที่แสงรอบ ๆ ตัวนั้นค่อย ๆ มีดลงเหลือเพียงแค่ตัวของฝน ที่เหมือนหลุดเข้าไปในโลกของตัวเองเพื่อเตรียมใจ ต้องติดตามตัวนักแสดงตลอดเวลา รวมถึงการจัดแสงที่ยาก บวกกับคิวนักแสดงประกอบที่ควบคุมยากและทีมงานที่น้อยจึงมีการใช้เวลาไปค่อนข้างเยอะในการแก้ปัญหา

รูปภาพที่ 5.8 เบื้องหลังการถ่ายทำ

9.Scene 14 / ภายใน / กลางคืน / บ้านพักผู้ป่วย

ซีนนี้เป็นซีนที่ฝนนั้นกำลังโกรธแม่จึงใช้วิธีถ่ายแบบ Handheld เพื่อให้มีความรู้สึกที่รุนแรงและโกรธมากขึ้น เนื่องจากเกิดปัญหาในช่วงเช้าทำให้เกิดความล่าช้าและในช่วงดึกของบ้านพักผู้ป่วยไม่สามารถทำงานรบกวนผู้รับการรักษาได้จึงทำให้ จึงไม่มีเวลามากพอในการถ่ายทำจึงทำให้ภาพบางส่วนนั้นออกมาไม่ดีนัก

10.Scene 17 / ภายใน / กลางคืน / งานประกวดร้องเพลง

ซีนนี้เป็นการใช้หอประชุมใหญ่ของพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบังในการถ่าย แต่ด้วยการที่ต้องเลื่อนถ่ายหลายรอบจึงทำให้ไม่มีตัวประกอบมากที่จะมาเติมเต็มฉาก ทำให้จำเป็นต้องถ่ายโดยไม่ให้เห็นภาพกว้าง

บทที่ 6

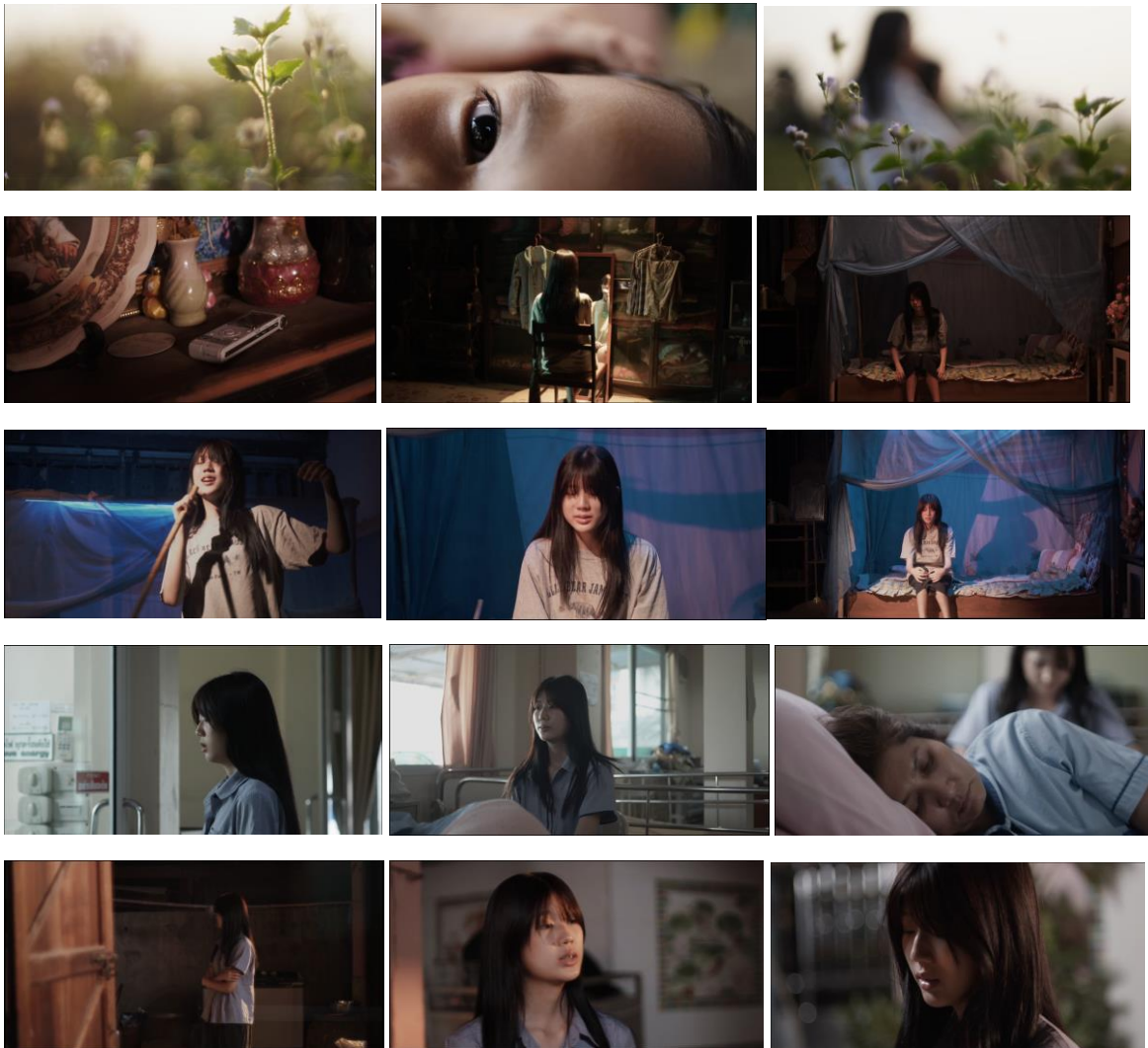
ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-Production)

1. การลำดับภาพแบบหยาบ (Rough Cut)

การลำดับภาพแบบหยาบ เนื่องจากตัวละครต้องร้องเพลงในหลาย ๆ ช่วงและการเชื่อมชิ้นที่สั้นไหล ทำให้หนังนั้นใช้เวลาค่อนข้างเยอะในการเล่าเรื่อง แต่ด้วยความที่ตัดต่อไม่ทันจึงเป็นแค่การใส่ Lut เท่านั้น

2. การลำดับภาพและการเล่าเรื่องแบบละเอียด (Final Cut)

เมื่อลำดับภาพในขั้นตอนสุดท้าย จึงมีการลดทอนส่วนที่ไม่จำเป็นออกและมีการจัดเรียงลำดับภาพใหม่ให้หนังมีเวลาที่สั้นลง

รูปภาพที่ 6.1 ลำดับภาพ

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปตามวัตถุประสงค์

1. ข้าพเจ้าได้ศึกษาวิธีการถ่ายแบบมิวสิกวิดีโอ การเคลื่อนกล้องและเชื่อมต่อซีเนมีความลื่นไหลให้สอดคล้องกับจังหวะร้องเพลงของตัวละคร การจัดไฟให้เหมือนละครเวที และการช่วยส่งเสริมอารมณ์ของตัวละครออกมาผ่านภาพ การใช้ 3D ขึ้นฉากเพื่อช่วยในการจัดไฟและมุมกล้อง แต่ถึงแบบนั้นก็ยังมีข้อเสียเมื่อปฏิบัติงานจริง รวมถึงตัวข้าพเจ้ายังไม่มีประสบการณ์รวมถึงความแข็งแรงของร่างกายที่มากพอ ทำให้บางซีนนั้นใช้เวลาานาน

2. ข้าพเจ้าได้ศึกษาการนำความรู้สึกของตัวละครมาตีความเพื่อที่จะอธิบายผ่านภาพ ซึ่งการจะนำความรู้สึกของตัวละครออกมาให้สอดคล้องกับเวลาและพื้นที่นั้นให้สมบูรณ์นั้นเป็นเรื่องที่ยากหากไม่ให้เวลาและศึกษามากพอ รวมทั้งบทเพลงที่จะต้องลือไปกับการแทนความหมายผ่านภาพรวมถึงอุปกรณ์ในการประกอบฉากต่าง ๆ ที่จะต้องมีความหมายเสมอ

ข้อเสนอแนะ

1. ในขั้นตอน Pre-production นั้นเป็นส่วนที่สำคัญมาก ๆ ควรให้ความสำคัญเป็นที่สุด ทั้งเวลาสถานที่ รวมทั้งการเตรียมการถ่ายทำต่าง ๆ อย่างรอบคอบ ไม่ควรปล่อยปะละเลยเป็นอันขาด เพราะเราจะได้เรียนรู้ถึงสิ่งเราขาดหายไปในปัจจุบันได้มากที่สุดและยังช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการถ่ายทำหลังจากนั้นด้วย

2. เหตุการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้นั้นเกิดขึ้นได้เสมอและตลอดเวลาเราควรที่จะระมัดระวังในชีวิตให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อที่จะได้ประหยัดทั้ง เวลา เงิน และสุขภาพ รวมถึงไม่ให้ส่งผลหรือส่งผลกระทบต่อทีมงานให้น้อยที่สุด

3. พยายามสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานอย่างชัดเจนไม่ตกหล่นบทพร้อมและการถ่ายทำจะได้มีความลื่นไหล

4. เรื่องการเงินนั้นเป็นส่วนสำคัญ ทุกครั้งควรพิจารณาอย่างมีสติในทุกครั้งที่มีการใช้จ่าย และมีการเก็บหลักฐานการเงินเป็นหลักแหล่งและชัดเจน

5. ถึงแม้จะมีการเตรียมความพร้อมแล้วในการถ่ายทำแล้วเมื่อเกิดปัญหาและขาดความรู้อย่างลัวที่จะถามหาวิธีแก้ไขปัญหาได้ขาด

บรรณานุกรม

นางสาวพัทธ์รดา ยาประเสริฐ (2550). ความหวังและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องความหวังของเยาวชน

https://archive.lib.cmu.ac.th/full/T/2555/epg30555py_app.pdf

Six Facets Press (2563). ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ บิดาแห่งจิตวิเคราะห์

<https://www.sixfacetspress.com/content/4849/%E0%B8%97%E0%B8%A4%E0%B8%A9%E0%B8%8E%E0%B8%B5%E0%B8%88%E0%B8%B4%E0%B8%95%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%B0%E0%B8%AB%E0%B9%8C%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%8B%E0%B8%B4%E0%B8%81%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B8%99%E0%B8%94%E0%B9%8C-%E0%B8%9F%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%A2%E0%B8%94%E0%B9%8C-%E0%B8%9A%E0%B8%B4%E0%B8%94%E0%B8%B2%E0%B9%81%E0%B8%AB%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B8%88%E0%B8%B4%E0%B8%95%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B9%80%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%B0%E0%B8%AB%E0%B9%8C>

นัสสร หงส์ร้อน แนวคิดทฤษฎีบุคคลิกภาพ

[https://personnel.labour.go.th/attachments/article/1053/006%20\(1\).pdf](https://personnel.labour.go.th/attachments/article/1053/006%20(1).pdf)

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี (2565). แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

<https://eresearch.rbru.ac.th/pdf-uploads/thesis-1981-file06-2021-10-01-11-44-43.pdf>

วีร พูลเกษ หน่วยประสาทวิทยา, ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี, มหาวิทยาลัยมหิดลโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง

<https://www.rama.mahidol.ac.th/med/sites/default/files/public/pdf/medicinebook1/Patient%20with%20weakness.pdf>

Teen Beach 2 Cast - That's How We Do (From "Teen Beach 2")

<https://www.youtube.com/watch?v=4aYM7SfP5d0>

Jordan Fisher, Chrissie Fit - Falling for Ya (From "Teen Beach 2"/Sing-Along)

https://www.youtube.com/watch?v=5hSF2YqeGDE&list=RD5hSF2YqeGDE&start_radio=1&rv=4aYM7SfP5d0

ZOMBIES – Cast - My Year (From "ZOMBIES"/Sing-Along)

<https://www.youtube.com/watch?v=WFDZnAK0eE0>

A Lovely Night' Scene | La La Land

<https://www.youtube.com/watch?v=w5SRH6Ac1LI>

Like Me (from "Teen Beach Movie")

https://www.youtube.com/watch?v=uL4ntL58hfk&list=RDuL4ntL58hfk&start_radio=1

both sides now - by emilia jones- coda

<https://www.youtube.com/watch?v=qITEAXcKssg>

Oh Happy Day - Sister Act (Mudança de Hábito)

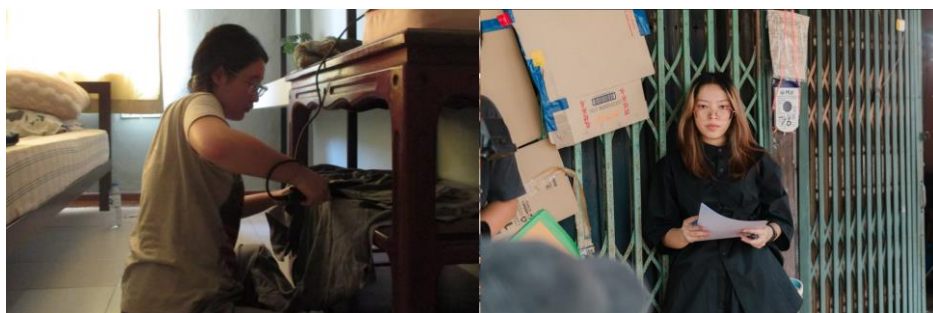
https://www.youtube.com/watch?v=_hYSAFNRTyI

Sister Act 2 (Finale) Lauryn Hill - Joyful Joyful With Lyrics (Ft. Whoopi Goldberg)

https://www.youtube.com/watch?v=OaEH1e_DLm0

ภาคผนวก ก

ภาพเบื้องหลัง

ภาคผนวก ข

Poster

ผู้กำกับภาพยนตร์

บทภาพยนตร์

ผู้ประพันธ์บท

A Film by Ranet Santep

ทิวทัศน์เมืองโบราณ

Director of Photography ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ

Assistant Director ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ Art Director ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ Set Designer ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ Assistant Camera ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ
 Assistant Director ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ Production Manager ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ Makeup/Maleup ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ Hair ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ
 Lighting ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ Visual Effects ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ Original Score ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ Sound Recorder ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ Editor ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ Casting ภาณุวัฒน์ วัฒนศิริ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	พุดิพงษ์ จันทร์แสง
วัน เดือน ปีเกิด	20 พฤษภาคม 2542
ที่อยู่	444/155 ซอย 8 หมู่บ้านกิตตินคร หมู่ 2 ต.บางบ่อ อ.บางบ่อ 10560 สมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	
2560	โรงเรียนมารดานฤมล จังหวัด ฉะเชิงเทรา
2567	ปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง